Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2305 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 2 octombrie 1956

Succes în noul an de învățămînt politic U.T.M.!

Pentru a-și îndeplini cu cinste rolul de ajutor al partidului în educarea comunistă a tineretului, organizația noastră trebuie să desfășoare o largă acțiune de propagare a ideilor marxism-leninismului, să explice politica partidului, hotărîrile sale, să convingă masele tineretului de justețea acestei politici, mobilizîndu-le la luptă și muncă pentru aplicarea în viață a sarcinilor ce le revin în producție, la învățătură, în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, să dea fiecărui tînăr un înalt ideal de viață, să modeleze caractere ferme, de luptători.

În complexul de mijloace folosite de U.T.M. pentru propagarea ideilor marxism-leninismului în masele largi ale tineretului, un rol de frunte îl are învățămîntul politic.

De aplicarea în viață cu consecvență de către organele și organizațiile U.T.M., de către propagandiștii utemiști a sarcinilor stabilite de cel de-al II-lea Congres al P.M.R. și de cel de-al II-lea Congres al U.T.M., depinde ca noul an de învățămînt politic al U.T.M. să contribuie la îmbunătățirea radicală a conținutului muncii de propagandă dusă de U.T.M. în rîndurile tineretului. Hotărîrea C.C. al P.M.R. „Cu privire la îmbunătățirea propagandei de partid și întărirea legăturilor ei cu practica construcției socialiste" reprezintă în acest sens un ajutor deosebit de prețios și pentru organizația noastră. Indicațiile cuprinse în această Hotărîre trebuie să servească drept călăuză în munca propagandiștilor utemiști, organelor și organizațiilor U.T.M.. Este de datoria lor să depună eforturi consecvente pentru legarea propagandei marxist-leniniste de practică și de nevoile și preocupările specifice tineretului, pentru lichidarea dogmatismului și pentru folosirea metodelor și formelor celor mai tinerești, mai atrăgătoare și mai accesibile, luptînd totodată cu hotărîre împotriva confuziilor, neclarităților, pentru puritate ideologică în tratarea și însușirea problemelor. Noul an de învățămînt politic al U.T.M. trebuie să ducă la lărgirea orizontului de cultură generală al tinerilor, la răspîndirea în rîndul lor a cunoștințelor științifice, materialiste despre lume, la combaterea pe scară din ce în ce mai largă a concepțiilor înapoiate, a misticismului.

În acest scop va trebui folosită și extinsă experiența bună acumulată de acele cercuri și cursuri din anii trecuți a căror eficacitate a fost confirmată de rezultatele concrete obținute în educarea tinerilor, în mobilizarea lor în muncă.

În satul Tociloasa, raionul Bacău de pildă, roadele celor învățate de tineri anul trecut în cercul lor politic s-au materializat astfel: 21 utemiști în frunte cu secretarul organizației de bază U.T.M. s-au înscris în întovărășirea agricolă nou creată. Rezultatul reprezintă o confirmare a faptului că tinerii din cerc, în perioada studiului, nu s-au mărginit la repetarea unor teze și citate, ci au legat învățătura de cunoașterea concretă a superiorității agriculturii noi, socialiste. De asemenea nenumărate exemple confirmă rolul ce-l are învățămîntul politic U.T.M. în educarea tineretului în spiritul dragostei și devotamentului față de partid. Dintre cei peste 250 utemiști primiți pînă acum în rîndurile candidaților de partid la uzinele „23 August" din Capitală, mulți au căpătat primele cunoștințe politice și s-au pregătit din punct de vedere politic și ideologic în cercurile și cursurile politice U.T.M.

Totodată trebuie luate măsuri hotărîte pentru a lichida lipsurile serioase care s-au manifestat anul trecut. Principala atenție trebuie dată conținutului propagandei marxist-leniniste. Lecțiile abstracte, rupte de viața și de sarcinile care revin tineretului, n-au ce căuta în învățămîntul politic al U.T.M. Dacă anul trecut învățămîntul politic al U.T.M. în multe locuri n-a fost suficient de atractiv pentru tineret iar eficacitatea și rezultatele au fost sub nivelul posibilităților și cerințelor, aceasta s-a datorat și caracterului școlăresc al lecțiilor și seminariilor, ruperii lor de viața și preocupările tineretului, de sarcinile lui concrete, citatomaniei și altor lipsuri care au existat în tratarea și însușirea problemelor. Aceste lipsuri au fost posibile pentru că multe organe și organizații U.T.M. n-au îndrumat și ajutat suficient propagandiștii, n-au acordat atenția cuvenită conținutului și calității învățămîntului politic, rezumîndu-se mai mult la latura lui organizatorică.

★

Comitetele regionale, raionale, orășenești și organizațiile de bază U.T.M. au muncit cu mai multă răspundere, depunînd mai multă străduință pentru mai buna organizare în acest an a învățămîntului politic U.T.M. Roadele muncii depuse de unele comitete regionale U.T.M. (Stalin, Ploești, Constanța, comitetul orășenesc U.T.M. București) pentru selecționarea cu grijă și instruirea temeinică a propagandiștilor, se vor face simțite fără îndoială, în cursul anului de învățămînt, pentru că de calitatea propagandiștilor depinde în mare măsură conținutul învățămîntului, succesul lui. De asemenea trebuie relevată grija sporită dovedită în numeroase organizații ale U.T.M. pentru lămurirea tinerilor asupra rostului și însemnătății învățămîntului politic, pentru recrutarea cursanților pe baza respectării liberului consimțămînt. Merită a fi scoasă în evidență munca desfășurată de Comitetul raional U.T.M. Marghita și de organizațiile U. T. M. din acest raion care au reușit să recruteze în cursurile și cercurile politice peste 1800 utemiști și peste 700 tineri neîncadrați în U.T.M. tocmai pentru că au muncit pe baza acestor principii.

Din păcate însă, au existat și lipsuri în pregătirea noului an de învățămînt, a căror influență se va face simțită în tot cursul anului dacă nu vor fi luate măsuri urgente de îndreptare. Unele comitete regionale n-au acordat atenția cuvenită recrutării din timp, cu cea mai mare grijă a propagandiștilor și de aceea atunci cînd trebuiau deschise cursurile pentru instruirea lor, au făcut această recrutare în pripă, investind cu răspunderea de a fi propagandiști pe mulți oameni necorespunzători pentru această muncă. Așa a procedat de pildă Comitetul regional U.T.M. din Regiunea Autonomă Maghiară și altele.

Cît privește calitatea instruirii propagandiștilor, de asemenea la cursurile organizate de unele comitete regionale U.T.M. s-au manifestat lipsuri serioase mai ales în ceea ce privește legarea cunoștințelor de problemele muncii practice, de construcția economică și de stat, în ce privește combativitatea față de confuzii și idei greșite. La a doua serie a cursului organizat la Oradea, de pildă, la lecția care trebuia să trateze despre politica dusă de partidul nostru pentru rezolvarea problemei naționale, conferențiarul a făcut o expunere amplă (de altfel corectă și interesantă) despre istoricul nașterii națiunilor, despre formarea statelor naționale și multinaționale în Apusul și Răsăritul Europei, despre mișcările naționale din fosta Rusie, Austro-Ungaria și din alte părți, dar problemele privind politica partidului în chestiunea națională și rezolvarea ei în țara noastră au fost trecute doar în revistă, fugitiv. La cursul cu propagandiștii de la Sfîntu Gheorghe, datorită slabei pregătiri a celui care a condus seminarul cu propagandiștii cursurilor serale de la orașe, a rămas nelămurită problema rolului maselor în înfăptuirea actului istoric de la 23 August.

De asemenea, unele organe și organizații U.T.M. n-au ținut seama de indicația dată de C.C. al U.T.M. ca tinerii să fie înscriși în cercuri și cursuri pe baza discutării cu fiecare în parte, ținînd seamă de dorința și pregătirea fiecăruia. Așa de pildă, în regiunea Galați, unele comitete raionale U.T.M. (Măcin, Filimon Sîrbu, Călmățui) au „stabilit" din oficiu cercurile și cursurile ce se vor organiza, fără să se consulte cel puțin cu tovarășii din comitetele organizațiilor de bază U.T.M. În alte locuri, cum ar fi de pildă la gospodăria colectivă din Sîntana, raionul Criș, instructorul comitetului raional tov. Chereja, împreună cu tov. Sălăjan, secretarul organizației de bază U.T.M., au „recrutat" cursanții în doi timpi și trei mișcări, „încadrîndu-i" din birou după cartea de evidență. În alte locuri organizațiile U.T.M. au evitat în mod nejustificat să creeze cercuri „Să ne cunoaștem patria" care sînt accesibile masei largi a tineretului. De altfel trebuie spus că nu în toate organizațiile de bază U.T.M. unde există posibilități, s-au creat cercuri și cursuri politice, și că, în general, au fost cuprinși în învățămîntul politic al U.T.M. puțini tineri neutemiști. Există totuși posibilitatea ca, acționînd operativ, organele și organizațiile U.T.M. să lichideze aceste neajunsuri, încă în aceste zile. În multe locuri la pregătirea noului an de învățămînt au muncit mai mult propagandiștii și mai puțin tovarășii din comitetele organizațiilor de bază U.T.M. Puține comitete raionale U.T.M. au procedat ca cele de la Sighet și Focșani care au instruit temeinic adjuncții cu învățămîntul politic cu sarcinile ce le revin lor în noul an de învățămînt.

★

Tinerii sînt dornici să asimileze cunoștințe politice, să-și lărgească orizontul ideologic; ei vor să cînte, să danseze, să vadă spectacole de teatru și cinematograf, să meargă în excursii, să viziteze muzee, monumente și locuri istorice; doresc să citească tot mai multe opere din tezaurul literaturii universale, sînt avizi să cunoască cuceririle cele mai noi ale tehnicii, noile descoperiri și invenții, să știe ce se petrece pe arena politică mondială, încotro se îndreaptă mersul omenirii.

Poate învățămîntul politic al U.T.M. să facă față, să răspundă cu succes acestor dorinți ale tinerilor? La această întrebare se poate răspunde, fără îndoială, afirmativ.

Anul acesta va funcționa o nouă formă de învățămînt politic al U. T. M. — cercurile „Să ne cunoaștem patria". Ele sînt deschise utemiștilor și tinerilor neîncadrați în U.T.M. indiferent dacă au urmat sau nu mai înainte vreun curs politic. În programul lor sînt prevăzute lecții, discuții, acțiuni care au drept scop cultivarea în rîndurile tineretului a dragostei față de patrie, mobilizarea sa la lupta pentru continua îmbogățire și înfrumusețare a patriei. Alcătuirea programelor de studiu asigură o activitate cu adevărat tinerească, neîngrădind, ci dimpotrivă, lăsînd cîmp larg inițiativei tinerești. Pe lîngă lecții vor avea loc discuții asupra unor cărți de literatură cu subiecte din lupta și viața poporului și învățarea unor cîntece și poezii ale poporului. Programul prevede organizarea excursiilor pentru cunoașterea locurilor istorice, frumuseților naturii din împrejurimi, a orașului sau satului respectiv. Cercul nu se mărginește să antreneze în diferitele acțiuni pe care cursanții săi le propune atragerea masei largi de tineri care nu sînt cuprinși în cerc. Calitatea activității cercului depinde însă foarte mult de spiritul creator al propagandistului, a organizației U.T.M., a cursanților, programul elaborat de C.C. al U.T.M. putînd fi completat de organele locale U.T.M., în funcție de cerințele și posibilitățile specifice locale.

În scopul legării învățămîntului politic de sarcinile concrete și specifice ce revin organizațiilor U.T.M. din întreprinderi și sate, și programele pentru cursurile serale U.T.M. conțin unele lucruri noi. Astfel, pentru a se asigura un studiu creator al problemelor construcției economice, de stat și U.T.M., programele cursurilor serale diferă după locul unde se țin: la orașe sau la sate. Studiul — eșalonat pe doi ani — se va face după materialele de la cursurile serale de partid, completate cu unele lecții specifice tineretului (în acest an se va organiza numai anul I la cursurile serale U.T.M. de la orașe și sate). Și în activitatea cursurilor serale sînt incluse acțiuni atractive și interesante pentru tineret: învățarea a 4-5 cîntece și poezii cu teme actuale, organizarea de vizite în întreprinderi, în G.A.C. și G.A.S., la muzee și expoziții, excursii, vizionări de filme, întîlniri cu vechi militanți ai mișcării muncitorești, cu fruntași în producție și cu maeștri ai recoltelor bogate etc. În cursurile serale vor învăța utemiști și tineri neîncadrați în U.T.M. care au urmat cercurile de politică curentă anul trecut, sau care au o pregătire corespunzătoare.

De asemenea în programul cercurilor pentru studierea Istoriei P.M.R. s-au introdus cîteva lecții despre U. T. C. Paralel cu studierea lecțiilor, se vor organiza: citirea și discutarea a 2—3 cărți de literatură cu subiecte din trecutul de luptă a poporului și partidului, excursii la locuri istorice — mărturii ale trecutului de luptă a partidului — vizionări de filme, învățarea a cel puțin 4 cîntece și poezii inspirate din lupta eroică dusă de partid, întîlniri cu membri și activiști de partid și alte acțiuni educative.

U. T. M. și Sindicatul lucrătorilor din învățămînt au sarcina de a organiza pentru cadrele didactice, în raioane sau în comunele mari, cercuri de studiere a istoriei P.M.R., cercuri de studiere a problemelor de bază ale teoriei marxist-leniniste, a economiei politice și a filozofiei, în scopul îmbunătățirii propagandei marxism-leninismului în rîndurile învățătorilor.

În centrul atenției organelor și organizațiilor U.T.M. trebuie să se afle, totodată, și problema informării juste, cu regularitate și competență a tineretului cu evenimentele internaționale și interne, cu hotărîrile partidului și guvernului nostru, cu problemele construcției socialismului în țara noastră, asupra vieții și luptei tineretului lumii pentru pace și

„Scînteia tineretului"

(Continuare în pag. 3-a)

Betonul se naște din piatra munților. Am văzut Bicazul cu tonele lui de beton, cu masivele lui zidiri. La numai cîțiva kilometri de Bicaz se află stîncile pe care le vedeți în fotografie. Stîncile acestea se fărîmițează văzînd cu ochii. Este aici un fel de transplantare: se strămută colosii milenari ai munților ca să se ridice alți colosi, mai impunători, mai sudați, mai utili omului.

ORDINUL

Ministrului Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne

2 octombrie 1956, București

Tovarăși soldați și matrozi, sergenți și cartnici!

Tovarăși ofițeri, generali și amirali!

Astăzi oamenii muncii din patria noastră sărbătoresc Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne.

Cu prilejul acestei sărbători, felicit întregul personal al Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne.

Urez soldaților și matrozilor, sergenților și cartnicilor, noi succese în pregătirea de luptă și politică, în întărirea ordinei și disciplinei militare, în cunoașterea și întrebuințarea armamentului și tehnicii de luptă moderne.

Urez ofițerilor, generalilor și amiralilor succese în ridicarea continuă a capacității lor organizatorice, pentru îmbunătățirea calității pregătirii și conducerii trupelor, pentru întărirea puterii de luptă a armatei noastre populare.

Trăiască Forțele Armate ale Republicii Populare Romîne!

Trăiască Guvernul Republicii Populare Romîne!

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!

Trăiască scumpa noastră patrie — Republica Populară Romînă!

Ministrul Forțelor Armate
General colonel
Leontin Sălăjan

Către Ministrul Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne

București

În numele Forțelor Armate ale Uniunii Sovietice, vă felicit cordial pe dv. și întregul personal al Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne, cu ocazia glorioasei aniversări a Forțelor Armate Populare.

Vă urez noi succese în pregătirea de luptă și politică, în ridicarea puterii de apărare a Republicii Populare Romîne, în întărirea colaborării de luptă între armatele noastre și în dezvoltarea continuă a prieteniei între popoarele sovietic și romîn.

I. Koniev
Mareșal al Uniunii Sovietice

2 Octombrie – Ziua Forțelor Armate ale R. P. R.

General locotenent
Titus Lupescu
locțiitor al Ministrului Forțelor Armate ale R.P.R.

La 2 octombrie sărbătorim Ziua Forțelor Armate ale R.P.R. Această sărbătoare este expresia vie a dragostei și grijii cu care poporul muncitor, partidul și guvernul înconjoară Armata sa Populară, scut de nădejde al patriei.

Ziua de 2 Octombrie își are istoricul în luptele eroice purtate de poporul nostru pentru libertate și independență. În urmă cu 13 ani, rod al muncii desfășurate de partid în rîndul prizonierilor romîni, pe pămîntul sovietic a luat ființă divizia „Tudor Vladimirescu", nucleul care a stat la baza făuririi unei armate cu adevărat populare. Cuvîntul partidului a aprins în inimile fiilor poporului aflați prizonieri, mîndria națională, dragostea fierbinte față de patrie, dorința arzătoare de a-și aduce contribuția la eliberarea gliei străbune de sub cizma cotropitorilor hitleriști. Nu mult după înființarea sa, divizia „Tudor Vladimirescu", alături de glorioasa Armată Sovietică și împreună cu ostașii celorlalte mari unități ale Armatei Romîne, au luptat cu eroism și abnegație pentru eliberarea Ardealului, Ungariei și Cehoslovaciei. Luptele purtate de cele 15 divizii romînești, formațiuni de tancuri și aviație, reprezintă prinosul pe care țara noastră l-a dat pentru înfăptuirea cauzei comune a întregii omeniri — distrugerea fascismului german.

În luptele purtate de ostașii romîni, alături de ostașii sovietici, sîngele vărsat în comun pe cîmpul de luptă pentru aceeași cauză nobilă a reînchegat mai trainic frăția romîno-rusă și a cimentat pentru totdeauna frăția romîno-sovietică.

Luptînd pentru fericirea și prosperitatea poporului romîn, pentru făurirea unei noi orînduiri sociale, Partidul Muncitoresc Romîn a făurit Armata Populară, apărătoare de nădejde a cuceririlor revoluționare înfăptuite.

O deosebită atenție a acordat și acordă partidul nostru educării militarilor în spiritul dragostei nestrămutate față de cauza poporului muncitor, în spiritul dragostei și devotamentului față de acesta. De altfel, tăria de granit a Armatei Populare constă tocmai în legătura indisolubilă cu poporul muncitor, constructor activ al socialismului.

Poporul romîn este pașnic, prietenos, dornic să contribuie la destinderea încordării în relațiile internaționale dintre state. El sprijină cu toate forțele politica externă a partidului și guvernului privitoare la coexistența pașnică și întărirea păcii în lume. Dar el nu uită nici o clipă faptul că în lume mai există forțe războinice care zăngănesc armele și care vor să submineze pacea. De aceea, guvernul nostru ia toate măsurile pentru întărirea capacității de apărare a patriei, cerînd militarilor să lupte cu toate forțele pentru a-și ridica mereu mai sus nivelul măiestriei militare.

În dorința de a răspunde încrederii acordate de popor, militarii Forțelor Armate ale R.P.R. depun toate eforturile în muncă, instruindu-se în condiții cît mai apropiate realității cîmpului de luptă. Ei se străduiesc, de asemenea, să pătrundă adînc problemele noi ale artei militare, să cunoască la perfecție tehnica de luptă, să țină pasul cu dezvoltarea rapidă a științei.

O mare amploare a dobîndit în munca de întărire a Forțelor noastre Armate acțiunea patriotică pentru subunități fruntașe. Comandanții, organele politice, organizațiile de partid și cele utemiste au desfășurat o muncă intensă pentru instruirea și educarea militarilor, pentru atragerea fiecărui ofițer, sergent și soldat în această acțiune patriotică. Datorită acestui fapt, numărul subunităților fruntașe a crescut în chip simțitor.

În munca pe care o duc militarii pentru ridicarea măiestriei lor militare, de un real folos le este experiența înaintată a Armatei Sovietice; de la ostașii sovietici, militarii noștri învață să acționeze în noile condiții ale luptei moderne și să mînuiască cu pricepere armamentul și tehnica de luptă, învață să slujească cu devotament și abnegație patria.

Azi, armata noastră e mai puternică decît oricînd; mîine va fi mai puternică decît azi. Tăria armatei noastre constă în faptul că ea a fost făurită și este condusă de Partidul Muncitoresc Romîn. Armata noastră este armata muncitorilor și țăranilor muncitori. Ea își trage seva din talpa regimului democrat-popular și este înconjurată cu deosebită dragoste și încredere de poporul muncitor. Armata noastră Populară e armata frăției dintre poporul romîn și minoritățile naționale; ea este educată în spiritul unui puternic patriotism socialist, al dragostei și respectului față de muncitorii din toate țările, față de popoarele din întreaga lume.

De Ziua Forțelor Armate ale R.P.R. fiecare militar își simte întreaga ființă inundată de lumina unui solemn angajament: de a-și ridica mereu mai sus nivelul pregătirii militare și politice, de a munci cu toate forțele pentru întărirea capacității de luptă a unităților și subunităților, de a sluji cu credință scumpa noastră patrie — Republica Populară Romînă.

Orele libere sînt plăcute. Strunele ghitarei antrenează tinerii militari..

Recepția oferită cu prilejul aniversării R. P. Chineze

Luni seara, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P. Chineze la București, Ke Bo-nian, a oferit o recepție în saloanele Casei Centrale a Armatei cu prilejul zilei de 1 octombrie, cea de-a 7-a aniversare a sărbătorii naționale a Republicii Populare Chineze.

La recepție au luat parte tovarășii: Chivu Stoica, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Miron Constantinescu, general colonel Alexandru Drăghici, general colonel Leontin Sălăjan, J. Fazekaș, Alexandru Bîrlădeanu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, Grigore Preoteasa, Constanța Crăciun, Fl. Dănălache, Th. Iordăchescu, Ion Pas, Sorin Toma, O. Berlogea, acad. P. Constantinescu-Iași, Ion Dumitru, G. Gaston Marin, F. Gheltz, I. Mineu, M. Macavei, Marcel Popescu, acad. M. Ralea, Gh. D. Safer, Marin Stancu, Bucur Șchiopu, C. Teodoru, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, generali și ofițeri superiori ai forțelor noastre armate, oameni de știință, artă și cultură, ziariști romîni și străini.

Au luat parte șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Printre invitați se aflau de asemenea membrii delegației oamenilor de cultură din Egipt.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

În legătură cu...

Cel care și-a pierdut brățara

Și, așa... Ai avut o brățară frumoasă, grea, de aur masiv, și-ai dat-o pe luciul unei tinichele galvanizate. Da?

Te-a încîntat mai mult stridența ieftină și sec sunătoare a poleielii cu care țîncii își îmbracă dinții în ceasurile lor de joacă, decît greutatea specifică a metalului prețios.

Te-ai repezit, mai grabnic decît primul indigen de pe insula San-Salvador în întîmpinarea lui Cristofor Columb, să schimbi rodul unei munci prețioase pe niște flecuștețe de mărgele prost vopsite și te-ai considerat deștept, cum s-au considerat cei care-au vîndut urmașilor lui Amerigo Vespucci libertatea în schimbul unor sticle colorate!

Măi, ce frumoasă brățară ai avut! Prostule!

Tu însuți ți-ai făcut-o și ți-ai cizelat-o și ai visat la clipa cînd te va împodobi. Îți mai amintești? Era strașnică atunci cînd a fost gata și puteai cere orice preț pe ea, căci prețul depindea de tine, după cum o puneai în valoare, după cum îi dovedeai calitățile.

Iar tu... tu...! ...Dar ce să-mi mai chinui mintea cu tine, om nevolnic ce te-ncînți la luciul unei etichete tipărite cu auriu pe hîrtie de cea mai proastă calitate, care-o tai și-o lipești pe frunte și cauți să te-nșeli că-i diadem!

Dac-o fac, totuși, e pentru că-mi ești drag. Îmi ești drag încă de-acum cîțiva ani, cînd erai un ucenic mititel și dornic în a-ți deprinde meseria. Cred c-ai priceput că despre brățara de aur a meseriei tale e vorba.

Te-am văzut atunci cum te-nvîrteai ca o codiță în jurul maistrului: „Dă-mi nene să fac eu piesa asta!... Dă-mi nene, zău că știu s-o fac!" Era atîta can-doare în voința ta, erau atîtea motive de încredere! Te și vedeam producînd, realizînd bunuri, depășind norme. Pentru ca acum, ce să aflu?... Că ai lăsat bunătate de meserie ca să te faci scriptolog la birouri...

Ți-a fost rușine să lucrezi la mașină sau ți s-a părut greu?...

Te-ai dus, te-ai rugat, ai pro-

Scrisoare deschisă

mis că vei fi băiat simpatic și-ai găsit un locșor unde să te cuibărești cu jumătate de folos decît la meseria ta, dar cu mîndria că te poți numi funcționar!

Pe vechii colegi de școală profesională nu i-ai mai băgat în seamă. Pe fete ai crezut că le flatezi acordîndu-le atenția la de demnitar la birouri.

Ești cel mai mic în serviciul unde lucrezi, dar ai mîinile „curate". Nu știi nici tu bine ce faci, dar te bucuri că nici alții nu știu și așa se poate crede că ești cine știe ce om important. Lucrezi tot ce-i plictisește pe alții, dar porți minecuțe negre. Te simți cam inutil, dar îți ascunzi inutilitatea în servieta pe care o porți fanțoș. În clipe de sinceritate te gîndești și tu că s-ar putea desființa ca netrebuincios postul pe care-l ocupi, dar alungi repede gîndul și chemi un lucrător din fabrică să-ți repare cheia de la birou. Ai putea-o face și tu, dar nu se mai cade: ești om important.

Ciudată întîmplare! Azi au venit în vizită niște tovarăși. S-au interesat de cineva. Șeful tău s-a gîndit de cine s-ar putea dispensa și — bineînțeles, ca-ntotdeauna, te-a găsit pe tine: „Conduci pe dumnealor pînă la"..

I-ai condus. Cînd ai ajuns la omul cu pricina nu ți s-a mai dat nici o atenție. Au înconjurat cu toții mașina lui. Era vorba de-o raționalizare căreia i se dusese vestea. Măi să fie ai naibii! Cel cu pricina îți fusese coleg la școala profesională și parcă erai mai bun la meserie decît el. Îl privești, tu — mic stingher, lipsit de importanță, în colțul unde aștepți ca el să termine. Omule important!

Dar chiar dacă nu s-ar petrece așa ceva, spune drept, cu mîna pe inimă, nu simți uneori un gol, o lipsă? Nu te simți uneori ca unul care a pornit să vadă marea și a adormit de lene cu capu-n nisip?

Hai bădie, copăcel, copăcel!...

CORNELIU LEU

Acordarea unor Diplome de onoare ale C.C. al U.T.M. cu prilejul Zilei Forțelor Armate ale R.P.R.

Cu prilejul zilei de 2 Octombrie, Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne — Comitetul Central al U.T.M. a acordat Diploma de onoare a C.C. al U.T.M. unui număr de soldați, sergenți și ofițeri.

La gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" din comuna Maglavid, regiunea Craiova, muncile de toamnă sînt în toi.

După ce porumbul a fost cules, este transportat în gospodărie, cîntărit și depozitat în coșare și magazie.

În fotografie: tinerele colectiviste Anica Urziceanu și Sofia Urziceanu depozitînd porumbul. (Foto AGERPRES)

Scrisori de pe șantierele tineretului

Profiluri

Lucrările pe șantierul tineretului din Galați au mers prost. Nu consemnăm ce s-a realizat în trei luni, fiindcă brigadierii din Galați, care nu sînt vinovați de această situație, s-ar simți rușinați față de tovarășii lor de pe alte șantiere din țară. Conducerea șantierului nu s-a îngrijit de organizarea muncii — locul de muncă se schimba uneori de la zi la zi — iar Ministerul Construcțiilor a uitat șantierul, n-a trimis tehnicieni, n-a fost atent la condițiile de viață ale tinerilor. Nicolae Enache, un copilandru de șaisprezece ani, se interesa cu vădită obrăznicie:

— Domnule, trebuie să știți mai bine — cei de-aici care se ocupă de șantier sînt oameni deștepți?

— Sigur, Enache...

— Precis, domnule?

— Absolut.

— Eu nu știu ce să mai cred. Își trage șapca pe ochi și pufăie: atunci, or fi avut alte probleme, nu?

— Probabil.

(In orice caz, la cei care se ocupă de șantier nu e vorba numai de deșteptăciune...).

Nicolae Enache e posesorul unui pat — din cele peste 250, instalate în fosta hală de carne din Galați. „Greu, domnule, greu să te odihnești acolo". Trebuie să urci pe scară ca să ajungi la ultimul etaj. După o zi de lucru, Nicolae Enache se aventurează în căutarea patului. Bănuiește cam pe unde ar fi, dar e destul de greu să-l recunoască de la început. Asta, totuși, n-ar fi nimic. Inchipuiți-vă însă că ceilalți mai au chef de vorbă, iar unii vin tîrziu, după miezul nopții și — fără să aprindă lumina — pornesc să-și caute paturile. Plăcut, nu? Deocamdată, în fosta hală se instalează calorifere, semn că brigadierii, măcar o parte din ei, vor locui acolo și peste iarnă. Brigadierii cu vechime își vor schimba domiciliul în fostul hotel Traian.

— Enache, ai de gînd să mai rămîi pe șantier, în condițiile astea?

— Eu? N-am venit ca să plec, dar mi-e foarte necaz. Barăci, domnule, de ce n-au ridicat barăci? (Mă rog, Enache ar trebui să se gîndească un pic și la faptul că nu-i tocmai frumos să ridici barăci în plin oraș. Dar, că brigadierii trebuie să aibă o cazare mai bună, asta-i drept).

De fapt, Nicolae Enache e ilegal pe șantier. N-a împlinit 18 ani, cum prevede regulamentul. Au vrut să-l trimită acasă dar, încăpățînatul, a zis că nu-i pasă de nici un regulament. „Sînt om și trebuie să lucrez ca oricare. (Așa om! Dacă depășește un metru înălțime, e mare lucru). Tata, la anii mei era însurat și avea copil". Acasă, sînt nouă frați. Doi își fac serviciul militar, iar o soră e filatoare, în Galați. La șaisprezece ani (el minte că are șaptesprezece, dar nu vrea să arate actele), Nicolae Enache vrea, printre altele, să vie și în ajutorul familiei. Toată ziua face socoteli: cît cîștiga, cît îi rămîne de cheltuială, cît trimite acasă. Nicolae Enache e în brigada-școală și are salariu fix. E de părere că dacă n-ar fi în brigada-școală ar cîștiga mai bine. Dar nu mai are mult. Face școală ca să-și ridice încadrarea de la 2/3. De altfel, a mai făcut o școală de zidari, tot în Galați.. Dar, nu strică să mai învețî „Mai ales că sînt mic și nu prea vor să mă ia în seamă. Dar, dacă știu bine meserie"...

— Și ce gînduri ai, Enache, mai rămîi?

— Nu plec, domnule, nu plec de-aici. Cum e, așa e... Trebuie să învăț o meserie... Aș putea să mă duc la cules de struguri. Ce se cîștiga, domnule! Dar pe urmă, cînd se lasă iarna? Nu plec, domnule, eu nu sînt de ăia... Eu trebuie să știu pe ce contez. Ai meserie — merge, n-ai, jale mare! In Romînia, ultima „șmecherie" e munca. (I se pare că a spus o glumă bună și e mulțumit...)

*

Stancu Fănaru, din Pecineaga-Măcin, a împlinit 19 ani. E un băiat scund și-ndesat, cu părul țepos și fața arămie. Spune tuturor că el, dacă rămînea în sat, cîștiga mai bine. „Aveam inginerul meu, care îmi dădea cinci sute de lei pe lună. Muncă — mai nimic. Mergeam cu inginerul meu pe cîmp, să măsurăm terenurile. Cinci sute pe lună. Inţelegi? Mă îmbrăcam ca un boier".

— Și de ce n-ai rămas cu inginerul?

— Care inginer? (pare nedumerit, parcă a uitat ce-a spus mai înainte). A, inginerul meu! Continuă, aproape în șoaptă: — Cîți ani am eu? Nouăsprezece. Meserie, meserie, asta-i! Că inginerul meu pleacă din sat și mă lasă. Și-atunci vii dumneata și mă-ntrebi: ce meserie ai, Fănaru? Dar dacă rămîneam cu inginerul meu — cinci sute de lei erau asigurați.

Vrea să fie zidar. Deocamdată, e printre cei mai buni de pe șantier. Toți au ascultat, de zeci de ori povestea lui cu inginerul, dar nimeni nu știe dacă-i adevărată ori nu. Nici el nu mai știe. In ziua salariului, Stancu Fănaru făcea socoteli, ca oricare. „Și-aici te poți îmbrăca... Și după cît am muncit eu, m-aș fi îmbrăcat boierește. Dar dacă aici a fost brambureală? Schimbam mereu locul de muncă, iar o vreme nici n-am avut normatori. Dar, are să fie bine pînă la urmă. Mîine vreau să-mi cumpăr un costum. Altfel, nu mă pot duce în sat. Cînd am plecat, mi-a cumpărat tata un costum. Am lucrat vreo trei zile cu el, că nu veniseră salopetele și l-am stricat un pic. Pot să mă duc în sat așa, ca, un ăla?"

A doua zi, dimineața, Stancu Fănaru a constatat că cineva îi furase șaptezeci de lei. Cercetări fără rezultat. Băiatul plîngea. Nicolae Enache, ca bun prieten, i-a oferit șaptezeci de lei.

— Ca să-ți iei costum.

— Nu iau bani cu împrumut.

— Nici de la mine?

— Nici de la tata. Dar tu de unde ai bani?

— Am căpătat patru sute.

— Minți.

Nicolae Enache mototolește hîrtiile și le-aruncă, furios.

— I-am împrumutat de la tovarășul responsabil, pentru tine, ce să-ți iei costum.

— Nu împrumut...

— Prost, tîmpit, aiuritule! Apoi, duios, ridicînd banii: — Măi Stancule, de ce nu ești tu ca oamenii? Ține banii — și-ți cumpără. Așa a spus tovarășul responsabil. Poți să i-i dai și peste două luni.

— Nu împrumut bani.

— Atunci trebuie să împrumuți minte, se înfoaie Enache.

— Dacă rămînem în sat, cu inginerul meu... Enache, hai la lucru. Imi cumpăr costum luna viitoare. Dacă nu s-ar găsi și din ăia cu mîna lungă printre noi, toate ar merge altfel.

Le iese în cale un flăcău de vreo douăzeci și șase de ani, Todea. Pare mahmur, ca după chef, și zîmbește stînjenit. Intreabă, în șoaptă:

— Pe voi v-am înjurat ieri, v-am jignit cumva?

— Nu, nu, răspunde Enache.

— Parcă ție ți-am tras un ghiont.

— Nu, nu mie — se apără Enache.

— Atunci cui? se întreabă celălalt, zăpăcit. Știu că l-am ars pe careva. Todea merge de la brigadier la brigadier.

„V-am lovit cumva, am înjurat?" Vrea să-și ceară scuze. Se simte rușinat față de ceilalți și se jură că n-o să mai bea în viața lui. De fiecare dată, înainte de salariu, Todea anunță: mîine să nu contați pe mine. Bea, după un obicei mai vechi, dar numai în ziua salariului. Două-trei zile pe lună, la chenzine. Pe urmă se trezește și își cere scuze pentru tot ce-a făcut. E cel mai bun brigadier. Cînd a venit, a cerut să semneze contract pe zece ani. I s-a spus să mai aștepte, deocamdată nu se fac contracte pe termene așa de îndelungate.

— Nu m-ați înțeles, s-a supărat Todea. Vreau să spun că eu nu plec de aici nici peste zece ani, dacă-i nevoie de mine. Așa că, în privința mea să fiți liniștiți. Imi dați bani, nu-mi dați — îmi dați de mîncare, nu-mi dați, eu rămîn. Asta-i contractul. (Zice așa, fiindcă știe că o să-l dea și bani și mîncare. Greutățile însă — oricare ar fi — nu-l fac să dea bir cu fugiții. „Ei, toate trec... Pînă una, alta — eu trebuie să învăț meserie!")

*

Ion Pavel (Ionel după acte) e o cunoștință mai veche, de prin patruzeci și nouă. De atunci, cu mici întreruperi, a fost mereu pe șantiere. Trecut de prima tinerețe — e un bărbat în toată firea, puțin gras, și nu i se potrivește să-i mai spui Ionel. E un om de suflet, calm și înțelept. Cred că nu s-a certat cu nimeni, în viața lui. El locuiește în Galați. Soția, cu copilul — Sorin — la Brăila. Prin decembrie, cînd se va termina primul bloc, vor locui împreună. In ziua de salariu, Ion Pavel nu face socoteli, fiindcă n-are vreme. (Își numără banii a doua zi și-i împarte: soție, cantină, țigări etc.). In ziua de salariu merge cu brigadierii în oraș să-i învețe ce să-și cumpere. Trebuie să le ghicească el și numărul la cămăși, că ei nu se pricep. Pe urmă, trebuie să alerge după Todea, să-l scoată din crîșmă. Băiatul ascultă și regretă sincer că bea. „Tovarășe responsabil, sînt un inadaptabil în ziua de salariu, dracu să mă ia". (De la cine o fi învățat cuvîntul ăsta „inadaptabil"?"). La început, Todea pierdea cu băutura cinci zile pe lună. Ion Pavel i-a smuls două zile. Acum se dă bătălia pentru celelalte trei. „Tovarășe responsabil, vă rog să-mi blocați salariul și să-mi cumpărați ce-mi trebuie. Și dacă o să mă mai vedeți beat, să mă bateți pînă sar pe pereți..."

— Nu, măi Todea, nu te bat...

— Da' mie mi-e frică să n-ajung mai rău.

— Mie nu. Todea... Lasă, că o să fie bine și fără bătaie.

Ion Pavel e mîhnit fiindcă brigadierilor nu li se acordă atenția cuvenită. „Toți vin cu gîndul să lucreze, dar cînd văd neregulile de aici, unii se duc să culeagă struguri. In trei luni s-ar fi lucrat mult mai mult, poate că acuma erau gata, trei, patru blocuri — dar dacă n-au avut condiții? Tovarășii de la Ministerul Construcțiilor abia acum și-au adus aminte cu adevărat de noi. Firește, se vor lua măsuri — brigadierii trebuie să trăiască mai bine — iar șantierul va fi utilat cum se cere. Băieții ăștia nu vor decît să lucreze, dar să trăiască aici mai bine". (In vreme ce Ion Pavel îmi povestea diverse lucruri neplăcute, care arată că brigadierii de la Galați au cam fost trecuți cu vederea, mă gîndeam la o întîmplare de pe șantierul din Brăila. Mai precis, am asistat la următorul dialog dintre un tovarăș de la Ministerul Construcțiilor și un tovarăș, Albu).

Primul: — Ce ești dumneata?

— Eu? Un fel de administrator...

— Vreau să știu precis.

— V-am spus... un fel de... adică, mă rog, administrator.

— Bine... tovarășe Albu, de ce n-ai adus cearceafuri de schimb pentru brigadieri?

— Vă rog să mă iertați, dar eu mă îngrijesc numai de „civili". La brigadieri nu m-amestec.

— Ei nu muncesc?

— Ba da, dar eu mă-mpac mai bine cu „civilii"... adică, cu muncitorii ceilalți...

— Imediat să aduci cearceafuri pentru brigadieri.

— Adică, să mă ocup și de ei? se miră omul. Vă rog să mă iertați, dar nu știam. N-am fost pus în temă pînă acuma.

(Ar trebui pus în „temă", să simtă — și el și toți cei nepăsători).

Așa că Ion Pavel a fost mîhnit și a avut de ce. Acum i-a asigurat pe brigadieri că o să fie bine și ei îl cred. „Mîine împărțim prime, mi-a spus. 3600 de lei. Tot e ceva. Pînă acuma n-am avut. In curînd, o să recrutăm băieți pentru școala de calificare. Zidari, fierari-betoniști, dulgheri. In primăvară, 200 de tineri calificați. Atunci o să înceapă munca, cu adevărat. O să reconstruim orașul ăsta, apoi o să mergem în altă parte și-o să facem multe lucruri bune, că sîntem tineri și avem timp..."

NICOLAE ȚIC

ȘCOALA

Pe un deal, la marginea orașului, între cîmpul de gladiole și noua livadă a stațiunii experimentale pomicole din Cluj, am urcat schelele unei clădiri în construcție. Acolo, sus, unde s-așezau unele peste altele cărămizile, i-am întîlnit pe brigadieri. Ei se îndeletniceau cu zidăria de parcă fiecare s-ar fi tras neam din neamul lui din zidari.

La început, cînd pe locul acesta nu erau decît semnele de demarcație ale fundațiilor zgîriate în pămînt, brigadierii erau cu toții nici mai mult nici mai puțin decît niște simpli lucrători cu lopata. Altceva nu știau să facă. Au săpat fundațiile. Apoi trebuia clădită temelia. Ei trebuiau să facă și treaba aceasta Ce-i dacă nu se pricepeau? A vedu să învețe. Stăteau lîngă ei meșterii și le arătau.

Trebuia ridicată apoi zidăria Lucru destul de complicat pentru niște miini harnice, dar deocamdată, nepricepute. Iat însă că meșteri ca Lovas Iosif i-au strîns împrejurul lor pe brigadieri și-au început să le destăinuiască, încet, cu răbdare ascunzișurile zidăritului.

Așa au ajuns buni zidari în perspectivă Armantă Cornel Rus Petru, Kiș Ioan (din fotografia noastră) și atîția alții.

Numai cu deprinderea miinilor nu se poate spune însă că ai învățat zidăria. Trebuie să mai urmezi și ceva cursuri teoretice. Nimic mai simplu: te duci la cursurile de calificare de pe șantier Uite, chiar astăzi după amiază brigadierii înscriși la școala de calificare vor avea nu știu cîte ore de teorie.

Indrăznim acum să ne gîndim la ce vor face brigadierii de aici după ce se vor termina lucrările pe șantier. Fără îndoială că mulți dintre ei vor deveni zidari, betoniști. Și cine știe dacă atunci cînd vor începe lucrările la instalațiile sanitare, la lucrările de acoperiș, la dulgherie, nu se vor găsi mulți dintre brigadieri care să se apuce să învețe și aceste meserii.

Ei au devenit oameni ai șantierelor.

Am văzut unul care se mișca cu destulă ușurință printre mormanele de cărămizi și care trecea punțile înguste de pe ziduri cu un deosebit simț de echilibrist.

— De unde ești? — l-am întrebat.

— De la circ.

N-am vrut să credem.

— Și cum ai ajuns aici?

— Am vrut să mă așez și eu într-un loc, să nu mai umblu de colo, colo. Mă trag din oameni așezați, de pe lîngă Turda.

Ilea Vasile s-a gîndit să-și găsească și el un loc stabil, să se aranjeze și să ducă o viață tihnită. Și-a și găsit-o!! Viața de șantier! Cine străbate mai mult meleagurile țării decît constructorii? Dar uite că lui îi place. Ca și altora. Ca atîtor mii de constructori.

La rugămintea brigadierilor, le-am făcut o fotografie. Una pe care s-o aibă ca amintire de cînd i-au făcut savantului Rudolf Palocsay, lîngă Cluj, laboratoare, de cînd au învățat să țină mistria în mînă, de cînd s-au cunoscut între ei.

De la brigada noastră volantă

MIHAI CARANFIL
VASILE RANGA
RADU COSTIN

Săptămîna teatrelor de păpuși din regiuni

Luni dimineață a avut loc în sala Orfeu din Capitală deschiderea festivă a „Săptămînii teatrelor de păpuși din regiuni".

Au fost de față tovarășii: Constanța Crăciun, ministrul Culturii, Ion Pas și Constantin Prisnea, primi locțiitori ai ministrului Culturii, Ion Florea, directorul teatrelor din Ministerul Culturii, scriitori, compozitori, reprezentanți ai colectivelor, care participă la „Săptămîna teatrelor de păpuși din regiuni".

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. Ion Pas.

O delegație de pionieri din Capitală a urat succes participanților la „Săptămîna teatrelor de păpuși din regiuni" și le-a oferit buchete de flori.

Colectivul teatrului de păpuși „Țăndărică" a prezentat apoi piesa „Doi la zero pentru noi".

(Agerpres)

Două concerte ale Filarmonicii de Stat din Belgrad

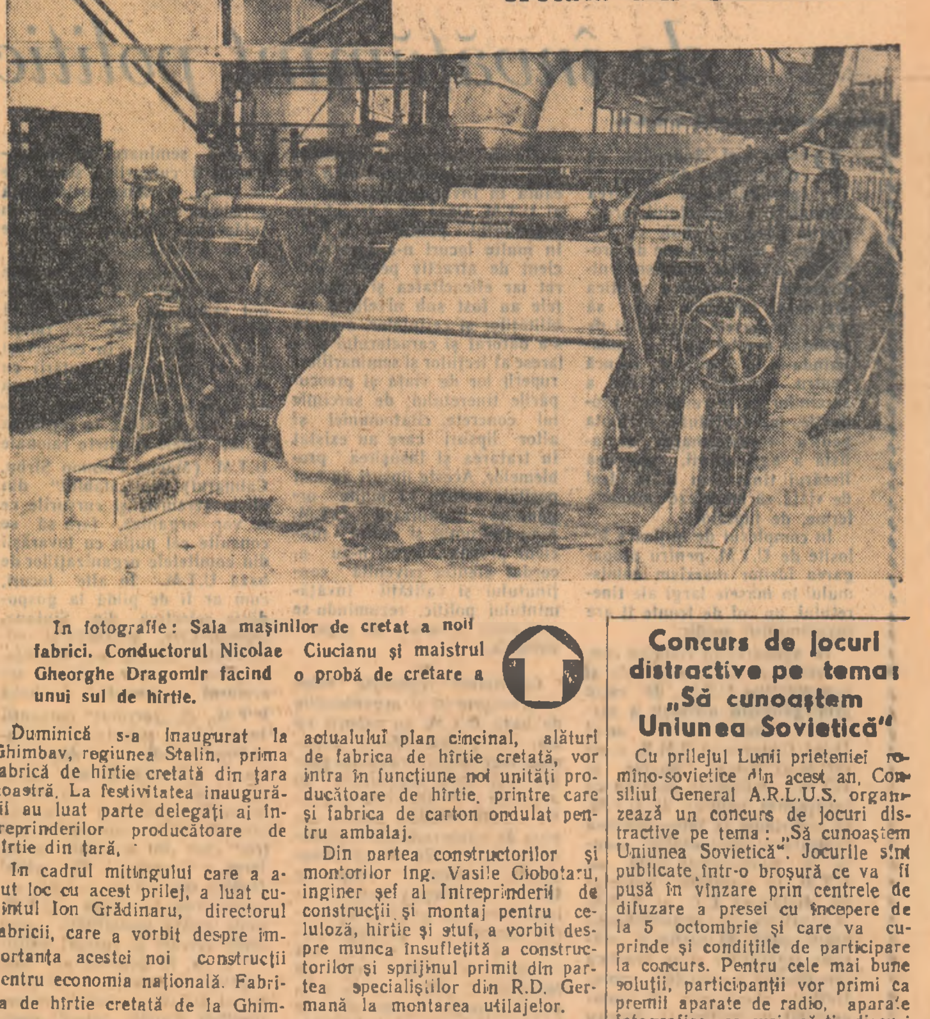
Filarmonica de Stat din Belgrad care va sosi în cursul acestei săptămîni în țara noastră, va da două concerte în Capitală.

Primul concert va avea loc duminică 7 octombrie, ora 20, și va cuprinde în program Uvertura Oberon de Weber, Simfonia a VII-a de Beethoven, Pinii din Roma de Respighi și Suită din baletul „Licidarsko srce" de Baranovici. Concertul va fi dirijat de Kresimir Baranovici.

Al doilea concert, dirijat de Zivoin Zdravkovici, va avea loc marți 9 octombrie ora 20. Programul concertului se compune din Carnavalul Roman de Berlioz, Triptic simfonic din opera „Kostana" de Koniovici și Simfonia a IV-a de Brahms.

(Agerpres)

Inaugurarea fabricii de hîrtie cretată din Ghimbav

In fotografie: Sala mașinilor de cretat a noii fabrici. Conductorul Nicolae Ciucianu și maistrul Gheorghe Dragomir făcînd o probă de cretare a unui sul de hîrtie.

Duminică s-a inaugurat la Ghimbav, regiunea Stalin, prima fabrică de hîrtie cretată din țara noastră. La festivitatea inaugurării au luat parte delegați ai întreprinderilor producătoare de hîrtie din țară.

In cadrul mitingului care a avut loc cu acest prilej, a luat cuvîntul Ion Grădinaru, directorul fabricii, care a vorbit despre importanța acestei noi construcții pentru economia națională. Fabrica de hîrtie cretată de la Ghimbav, construită într-un timp record, 1 an și cîteva luni, este înzestrată cu utilaje moderne primite din R.D. Germană, precum și cu utilaje fabricate în țară. Procesul tehnologic este în întregime mecanizat și în mare parte automatizat. Anual fabrica va produce 300 tone hîrtie cretată (hîrtie de calitate superioară pentru publicații). Rezultatele obținute pînă acum sînt bune. Noua fabrică a și început să livreze editurilor hîrtie cretată. In decursul actualului plan cincinal, alături de fabrica de hîrtie cretată, vor intra în funcțiune noi unități producătoare de hîrtie, printre care și fabrica de carton ondulat pentru ambalaj.

Din partea constructorilor și montorilor ing. Vasile Ciobotaru, inginer șef al Intreprinderii de construcții și montaj pentru celuloză, hîrtie și stuf, a vorbit despre munca însuflețită a constructorilor și sprijinul primit din partea specialiștilor din R.D. Germană la montarea utilajelor.

Luînd cuvîntul, din partea specialiștilor germani, tehnicianul Gerhart Hammer a arătat că fabrica de hîrtie cretată de la Ghimbav este o expresie a colaborării economice dintre țara noastră și R.D. Germană.

In încheierea mitingului, ing. Mihail Florescu, ministrul Industriei Chimice a felicitat pe constructori și montori pentru contribuția lor la darea în funcțiune înainte de termen a fabricii de hîrtie cretată.

Concurs de jocuri distractive pe tema: „Să cunoaștem Uniunea Sovietică"

Cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice din acest an, Consiliul General A.R.L.U.S. organizează un concurs de jocuri distractive pe tema: „Să cunoaștem Uniunea Sovietică". Jocurile sînt publicate într-o broșură ce va fi pusă în vînzare prin centrele de difuzare a presei cu începere de la 5 octombrie și care va cuprinde și condițiile de participare la concurs. Pentru cele mai bune soluții, participanții vor primi ca premii aparate de radio, aparate fotografice, ceasuri, cărți, discuri de muzică sovietică și un premiu special — o călătorie în Uniunea Sovietică.

FLORILE DIN GRĂDINA BATERIEI

— Frumoase flori aveți în grădină, tovarășe comandant! Cine le-a plantat?

Comandantul bateriei aruncă o privire încruntată spre carnetul reporterului și răspunse fără chef.

— Frumoase? Ei, da, nu sînt chiar urîte. Dar, ce importanță are cine le-a plantat?

Erau panseluțe galbene, violete, albastre, presărate discret în dreapta și în stînga potecii înguste, pietruite, care unea baraca, tunurile și terenul de volei al subunității de artilerie antiaeriană.

Reporterul deschise o cutie de șah aflată pe bancă și, holbînd ochii la un cuțitaș și niște figurine cioplite cu migală și nevopsite, remarcă:

— Aveți multe talente în baterie?

— Aproape cîți ostași, atîtea talente! — răspunse ofițerul posac.

— Pot afla numele celui care cioplește figuri de șah?

— Sînt mai mulți. Dar, parcă folosește la ceva dacă vă notați atîtea nume de oameni?

Reporterul tăcu. Puse capacul la stilou și-l vîrî în buzunarul interior al hainei, apoi glumi:

— Dacă e secret militar, n-am să mai insist!

— Nu-i nici un secret, izbucni comandantul, dar, să fiu sincer, au mai venit pe aici corespondenți și reporteri, au umplut carnete întregi de note și în cele din urmă au publicat știri de cîteva rînduri.

Reporterul plecă fruntea. La ce bun să-i explice despre secretariatul de redacție care adesea scoate materiale mari, înlocuindu-le cu știri...

— Tovarășe locotenent, eu nu insist. Văd că aveți o aversiune deosebită față de gazetari.

— Vă înșelați... Citiți numai știrea aceasta pe care am decupat-o din gazetă. „Știri din unități. In bateria comandată de lt. Popescu s-a amenajat un parc de flori, un teren de volei și s-au instalat difuzoare de radioamplificare". Corespondent. Atît. Culmea este pe cine scoate în evidență articolul? Pe mine, parcă eu aș fi muncit cel mai mult... E o rușine...

— Dar de ce nu scrieți dvs. și lăsați treaba aceasta pe seama altora?

— Aici voiam să te aduc! Eu am scris, cu mîna mea, articolul Iată copia. Și scoase din buzunar un teanc de file scrise mărunt, fluturîndu-le prin aer. Redacția a făcut rezumat. Impături hîrtiile și le băgă din nou în buzunar.

Acum, după ce își vărsase veninul, locotenentul Popescu devenise mai senin la față.

— Nu zic că ești vinovat dumneata... Ș-apoi eu nu port pică pe toți gazetarii. Avem și noi în baterie unul, dar e tare simpatic. Cînd l-am văzut pentru prima dată figurînd în scriptele primite de la regiment, mi-am zis: „Iată unul cu care o să am de furcă, un fluturaș care nu e în stare să ridice de jos un pai". In timpul zilei, la instrucție, l-am surprins de cîteva ori că se luptă să învingă somnul. Peste noapte l-am găsit citind la lumina lanternei, ascuns sub pătură, „Șoseaua Volokolamscului", iar în altă noapte, tot sub pătură, scriind versuri. Era un carnet în care se învălmășeau poezii disperate de dragoste și poezii despre eroi din războiul antihitlerist. I-am făcut observație că sînt denaturări ale realității vieții de campanie în poeziile despre eroi și el a oftat. Bineînțeles, i-am interzis să mai piardă nopțile.

Aceasta s-a întîmplat pe la începutul iernii. Era o vreme păcătoasă, frig, muncă multă și nici o bucurie. Instalația electrică nu era trasă, aparat de radio încă nu primisem, apa o aduceam cu gălețile de la un kilometru, baraca nu era definitivată. Munceam pe brînci și mîncam pe apucate. Ostașii, în cea mai mare parte, erau recruți, neobișnuiți cu greutățile vieții de campanie. Imi puneam nădejdea că erau mulți utemiști printre ei, dar din cauza fluctuației mari — unii se lăsau la vatră, alții abia veneau — nu am făcut nici organizație de bază. Mulți tînjau după patul moale și grija părintească de acasă.

Odată, după o ploaie măruntă de cîteva zile, datorită inundațiilor s-a întrerupt circulația și la subunitate n-au mai venit nici ziare și nici petrol pentru lămpi. Atunci soldatul Szabo Peter, fost muncitor la uzinele Steagul Roșu, mai nervos din fire, a strigat în gura mare, în dormitor, că el credea că altfel e la armată.

Comandantul lui de grupă, caporalul Nistor, mi-a raportat despre aceasta ca despre o abatere și a propus să-l pedepsesc pe soldat. Nu l-am pedepsit. Nistor este bun la instrucție, dar dur și lipsit de tact. Am adunat pe dată utemiștii din baterie și le-am cerut părerea asupra cuvintelor lui Peter.

Intîi au privit în pămînt. Cuvinte ca ale lui Peter rostiseră, poate, și ei, dar mai pe ocolite. Un soldat pe nume Weiss a luat cuvîntul.

— Așa nu se mai poate trăi! La zece pași de noi este cea mai modernă tehnică a secolului, tehnica electronică, pe care învățăm s-o mînuim, iar aici, opaiț cu gaz! Secolul douăzeci și secolul nouăsprezece se bat cap în cap pe același petic de pămînt...

Atunci s-a ridicat ziaristul nostru, să vorbească și el.

— Nu aveți dreptate! — a spus el. Armata nu e pension de domnișoare. Noi trăim și ne instruim aici în condițiuni apropiate de realitatea cîmpului de luptă... Cu cît sînt mai multe greutăți, cu atît mai bine...

A trebuit să intervină locțiitorul politic.

— E drept, noi ne instruim cît mai aproape de realitatea situațiilor de luptă, și armata nu e pension de domnișoare.

Eu nu sînt de acord cu ziaristul nostru, care se împăca cu gîndul că va putea citi și pe viitor la lumina lanternei adusă de acasă, dar nici cu cei care așteaptă să le vină de-a gata, așa, peste noapte, și lumină electrică, și radio. Cît despre ziaristul nostru, ca om mai bine pregătit, ar putea să ne dea o mînă de ajutor să urnim lucrurile din loc și ar mai slăbi-o cu versurile.

Locțiitorul politic s-a înfuriat degeaba pe versurile lui. Mie tocmai de aceea îmi place ziaristul, că e perseverent. El și-a însușit „critic" observația.

De atunci, ziaristul nostru nu mai face stihuri leșinate de dragoste ori poezii false, despre eroi pe care nu-i cunoaște, ci scrie zilnic la gazeta de perete, un fel de jurnal, în versuri, despre munca ostașilor din baterie. A avut odată intenția să-l numească „Jurnalul marii noastre familii de Robinsoni Crusoe".

Prima filă de jurnal a scris-o în seara primei zile după adunare. Pe la ora 9 seara, intrînd în dormitorul ostașilor, am rămas surprins de liniștea adîncă. Mă apropii de ostașii strînși ciorchine în jurul mesei și disting o melodie cunoscută. „Departe, departe"... Se înfăptuise prima minune. Apăruse un adevărat aparat de radio cu galena, improvizat în aceeași zi. Cum, cînd și cine meșterise la el, de unde procurasera materialul, cînd întinseseră antena, nu puteam bănui. Locțiitorul politic însă zîmbea. El știa poate ceva. Important era că aparatul, așa, nearătos cum părea, cu piesele legate cu sfoară și sîrmă pe carton soios, funcționa, zbîrnîia și încă atît de tare ca un difuzor.

Weiss făcuse aparatul. Au trecut cîteva zile și o nouă minune s-a înfăptuit: lumina electrică.

Ca „inginer" al traseului l-am avut pe soldatul Meca, un tătar harnic și glumeț, căruia ostașii îi zic Nastratin Hogea. Asta l-a împins pe ziaristul nostru să scrie o a doua poezie.

A treia poezie e legată de jocurile de șah. E în baterie unul, un negricios, de meserie lingurar. Imi cere într-o zi permisie de opt ore, să aștepte pe cineva la gară, dar se întoarce mai repede și rebegit de frig, însă nu de la gară, ci dinspre pădure. Se prezintă regulamentar și deșartă din sacul de merinde 32 figuri de șah, proaspăt cioplite cu briceagul din lemn de tei.

— Păi bine, tovarășe soldat Mincă, de ce ai raportat fals? De ce n-ai spus că te duci la pădure?

— Așa e neamul nostru țigănesc — îmi răspunse el — ori cu lauda, ori cu minciuna, fir-aș să fiu eu al dracului... Dar mai bine cu minciuna decît cu lauda goală...

— Ba nu-i așa — începui eu să-l lămuresc. Dar, ce mai calevale, soldatul Mincă este astăzi om de nădejde, care, pe lîngă talent, a căpătat și seriozitate.

De atunci ziaristul nostru a scris multe, tare multe poezii din astea inspirate și din viață. Astă iarnă, în poligonul de artilerie au fost condiții grele. Asprimea gerului, troienele cît casele, viscolul ascuțit. Dar am trecut cu bărbăție examenele acestea, pentru că colectivul nostru este unit. Iar la sudarea colectivului a contribuit și ziaristul nostru. E un ostaș atent, grijuliu, cu inițiativă și perseverent Numai inimă și nerv.

Se sudase puternic colectivul, dar o fisură tot mai există. Am organizat cîteva conferințe pe tema prieteniei dintre poporul romîn și minoritățile naționale. Se terminase de mult cu glumele de prost gust pe seama celor care vorbeau prost romînește, dar Szabo Peter parcă tot îl mai privea cu neîncredere pe caporalul Nistor. Iar Nistor parcă tot mereu îi găsea pricină lui Peter. I-am atras atenția că trebuie să fie principial, dar el susținea sus și tare că e principialitatea întruchipată.

Intr-o după amiază, în timpul liber, soldatul Szabo Peter și încă vreo cîțiva soldați, între care doi maghiari, din proprie inițiativă, au tăiat brazde lîngă baracă. Fără să întrebe pe nimeni, au făcut cîteva rondouri.

Pînă aici, nimic deosebit. Dar în aceeași zi, cu învoirea mea, caporalul Nistor și încă vreo cîțiva ostași plecaseră cu niște tărgi la o fermă de stat din apropiere să aducă panselele, dăruite militarilor de utemistele grădinărese de la seră. La întoarcere, găsind brazde în jurul barăcii, le-au stricat, întinzînd sforile să aranjeze în alt chip grădina. Atunci Szabo fără să cate pricina, s-a mîniat și a venit la mine.

— Caporalul Nistor îmi strică munca. Apoi, nehotărît, a continuat. El face asta fiindcă sînt maghiar.

Am rămas înmărmurit:

— Știu eu, că și atunci cînd cu nemulțumirea mea, de a trebuit să convocați ședința, tot el v-a raportat. Iar atunci cînd...

Căutai eu să-l conving că Nistor este ei iute la vorbă și cam pripit, dar încolo, e cinstit și bun tovarăș, dar nu izbutii. Pe fruntea soldatului stăruia o cută adîncă. Atunci hotărîi să merg cu el la caporalul Nistor. Imi dădeam seama că îmi asumasem o sarcină grea pentru că Nistor este dur, încăpățînat și n-ar fi în stare să recunoască că a greșit.

Abia apărurăm în pragul barăcii, că veni în fugă caporalul Nistor să-mi ceară permisiunea de a vorbi cu soldatul Szabo.

— Te rog să mă ierți, tovarășe soldat Szabo, că ți-am stricat rondourile, dar nu corespundeau planului aprobat ieri de comandant. Am folosit însă brazdele tale și îți mulțumesc pentru inițiativă. Aș vrea să-ți încredințez ție conducerea lucrărilor, că te pricepi, iar eu împreună cu Weiss și Meca să mergem să definitivăm planul terenului de volei.

Privii fața soldatului. Cuta dintre sprîncene dispăruse.

In spatele lui Nistor îl zării pe ziaristul nostru și pe încă doi utemiști din biroul organizației de bază.

Comandantul tăcu. Se aplecă și mîngîie petalele catifelate ale florilor de la picioarele băncii.

— Vedeți, sînt atît de diferit colorate, dar toate la fel de frumoase. Ziaristul îi din fire poet, și pace — le seamănă cu inimile ostașilor noștri...

In timp ce vorbeau, comandantul și reporterul se apropiară de grupul de ostași adunați în fața estradei improvizată la capătul terenului de volei. Dinspre punctul de control veneau pîlcuri de ostași.

— Sînt invitații noștri la spectacol. Vin din bateriile vecine.

Un militar cu ochii mari și pe umerii căruia tresele proaspete de soldat fruntaș încă nu începuseră să se decoloreze, păși în fața cortinei, emoționat, dar bucuros în același timp:

— In programul nostru de astă seară, spicuiri din „Jurnalul în versuri al familiei noastre de Robinsoni" — inventarea radioului, povestea jocului de șah, florile prieteniei și alte capitole însemnate. Programul se va încheia cu cîntece și jocuri populare romînești și ale minorităților naționale, interpretate de grupa artistică a bateriei, cu concursul întregii subunități... Intrarea liberă. Buna dispoziție — obligatorie.

— Nu cumva el e ziaristul? — îl întrebă reporterul pe comandant, în șoaptă.

Nu auzi răspunsul, dar înțelese că da. Ostașii, entuziasmați, aplaudau frenetic ridicarea cortinei.

— Cum îl cheamă?

Comandantul duse degetul la gură și scoase din buzunar filele de manuscris, întinzîndu-i-le reporterului: „Scrie aici totul, vă puteți documenta pe larg. Acum, vă rog, liniște..."

Cpt. C. BOTONCEA

În timpul unui exercițiu

TELEGRAMĂ

CĂTRE CONSILIUL DE SECURITATE

NEW YORK

Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Romînă în numele milioanelor de partizani ai păcii din țara noastră își unește glasul cu acela al sutelor de milioane de luptători pentru pace din întreaga lume, în apărarea drepturilor legitime ale poporului egiptean asupra Canalului de Suez. Intr-un moment în care popoarele își pun tot mai multă speranță în posibilitatea statornicirii unei păci trainice și îndelungate, anumite cercuri agresive au dezlănțuit o campanie calomnioasă de intimidări și presiuni împotriva Egiptului, primejduind astfel pacea și liniștea în întreaga lume.

Poporul romîn iubitor de pace nu poate privi cu indiferență măsurile cu caracter militar luate de unele puteri față de poporul egiptean.

Luînd cunoștință cu satisfacție de faptul că problema Canalului de Suez a fost pusă în dezbaterea Consiliului de Securitate, opinia publică iubitoare de pace din R.P.R. se adresează Consiliului de Securitate, cerîndu-i să contribuie la rezolvarea acestui conflict în spiritul Cartei O.N.U.

Sîntem convinși că pe calea tratativelor pașnice se poate ajunge la o rezolvare justă a problemei Canalului de Suez, asigurîndu-se drepturile suverane ale Egiptului care garantează libertatea circulației pe Canal a navelor tuturor statelor.

Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. își exprimă încrederea că în conformitate cu voința manifestată de majoritatea covîrșitoare a opiniei publice mondiale, Consiliul de Securitate va lua măsuri pentru crearea unui climat prielnic desfășurării tratativelor în vederea soluționării pașnice a problemei Canalului de Suez.

Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Romînă
Președinte, Acad. MIHAIL SADOVEANU

Adunarea festivă consacrată Zilei Forțelor Armate ale R. P. R.

Luni după amiază, a avut loc în sala Teatrului Armatei din calea 13 Septembrie din Capitală, adunarea festivă organizată de Comitetul orășenesc București al P.M.R. în cinstea Zilei Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne.

In prezidiul adunării au luat loc tovarășii: general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, general colonel Al. Drăghici, general colonel L. Sălăjan, general colonel Iacob Teclu, Fl. Dănălache, ing. A. Vlădoiu, generalii de armată în rezervă Mihail Lascăr și C. Vasiliu Rășcanu, generalii locotenenți I. Tutoveanu, Gh. Pintilie, Titus Lupescu, Mircea Haupt și Al. Vasiliu, general maior Gh. Zaharia, cpt. de rangul I, C. Burada, I. Iliescu, secretar al C.C. al U.T.M., Tiberiu Torok și Eroul Muncii Socialiste, C. Vasilache.

La adunare au luat parte miniștri, membri ai C.C. al P.M.R., generali activi și de rezervă ai forțelor noastre armate, numeroși ofițeri superiori, ostași evidențiați în pregătirea de luptă și politică, conducători ai organizațiilor oamenilor muncii, fruntași în muncă din întreprinderile și instituțiile Capitalei.

Au participat de asemenea grp. cpt. Joseph S. Kennedy, atașat al aerului al Marii Britanii, colonel J. A. Mars, atașat militar al Marii Britanii, colonel Miloslav Hoppe, atașat militar al R. Cehoslovace, locotenent colonel Mei Iun-șie, atașat militar al R. P. Chineze, locotenent colonel Kenneth G. Taylor, atașat militar al Statelor Unite ale Americii; locotenent colonel Milan Minici, atașat militar și al aerului al R.P.F. Iugoslavia; locotenent colonel L L'Helgouach, atașat militar al Franței; locotenent colonel Hamza Gurgüc, atașat militar al Turciei; James E. Whitley, atașat militar adjunct al Statelor Unite ale Americii; maior M. I. Novicihin, colaborator al atașatului militar al Uniunii Sovietice.

A fost intonat Imnul de Stat al R.P.R.

Adunarea festivă a fost deschisă de tov. general colonel Leontin Sălăjan, ministrul Forțelor Armate ale R.P.R.

Expunerea despre Ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne a fost prezentată de tov. general colonel Iacob Teclu, prim-locțiitor al ministrului Forțelor Armate ale R.P.R. (Agerpres)

Informații

Ministerul Culturii, Ministerul Forțelor Armate ale R.P.R. și Comitetul executiv al Sfatului Popular al Capitalei au organizat un concurs pentru cel mai bun proiect de monument al ostașului romîn căzut în războiul pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist. Monumentul urmează a fi ridicat pe platoul din fața Academiei Militare.

In luna mai a anului trecut au fost prezentate 34 machete de monument. Lucrările au fost expuse și asupra lor s-au organizat discuții cu sculptori, arhitecți, militari. Juriul concursului a acordat două premii II: sculptoriței Zoe Băicoianu și sculptorului Ion Dămăceanu și Maria Butunoiu, împreună cu colectivele lor de arhitecți. Premiul III au obținut lucrările sculptorului T. N. Ionescu și sculptoriței Iulia Oniță. De asemenea au mai fost acordate 10 mențiuni.

★

In cadrul schimbului de ziariști stabilit între Uniunea Tineretului Muncitor și Uniunea Tineretului Popular din Iugoslavia sîmbătă a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Belgrad tov. Cornel Răducanu redactor șef adjunct al ziarului Scînteia Tineretului.

Succes în noul an de învățămînt politic U. T. M.!

(Urmare din pag. I-a)

un viitor fericit, folosind în acest scop toate posibilitățile existente: adunările U.T.M., cercurile și cursurile politice, „joile tineretului“ etc.

Iată deci că există nenumărate posibilități pentru a face mai interesant, mai instructiv învățămîntul politic al U.T.M. în anul acesta, pentru a apropia studiul politic al tineretului de viață, pentru a-i asigura un caracter cu adevărat tineresc.

Pentru transformarea în realitate a acestor posibilități, organele și organizațiile U.T.M. au datoria să vegheze ca încă din primele zile ale noului an de învățămînt, studiul cursanților să se desfășoare la nivelul corespunzător.

Ca să se asigure un studiu creator, temeinic în cercuri și cursuri, pentru a-i înarma pe cursanți cu cunoașterea problemelor de bază ale construirii socialismului și comunismului, ale dezvoltării omenirii, atît la instruirea propagandiștilor, cît și la lecțiile și discuțiile din cercuri, o deosebită atenție trebuie dată studierii și aprofundării documentelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și ale celui de-al II-lea Congres al P.M.R.

Trebuie stîrpită din rădăcină concepția acelor activiști ai U.T.M. care socotesc că învățămîntul politic al tineretului nu-l privește, că de îndrumarea și controlul acestuia trebuie să se ocupe numai secțiile de propagandă și agitație ale organelor U.T.M.

Dar pentru a îndruma și a-juta cu competență activitatea cercurilor și cursurilor politice, trebuie în primul rînd ca înseși cadrele, activiștii organizației să învețe. Organele U.T.M. trebuie să controleze atent cum studiază activiștii pentru că experiența anilor trecuți ne-a dovedit că nu puțini dintre cei care s-au înscris la diferite cursuri au abandonat învățătura în decursul anului. Viața a confirmat că acei activiști ai U.T.M. care nu studiază, ajung în situația unor conducători lipsiți de perspectivă, care duc o muncă pe dibuite, care mai de vreme sau mai tîrziu sînt depășiți de sarcini, de evenimente, de viață.

Anul de învățămînt politic de-abia începe. Succesul depinde în cea mai mare măsură de calitatea, de pregătirea propagandiștilor. La rîndul lor însă, propagandiștii vor putea duce la bun sfîrșit, cu succes, sarcina lor nobilă, numai dacă vor fi ajutați îndeaproape. Calificarea propagandiștilor, înarmarea lor cu temeinice cunoștințe teoretice, practice și metodologice, verificarea continuă a faptului dacă ei sînt la curent sau nu cu tot ce e actual, este o sarcină de mare răspundere care revine comitetelor regionale, raionale și orășenești ale U.T.M. Dacă cerem propagandiștilor să desfășoare în cercurile și cursurile pe care le conduc o muncă vie, interesantă, plină de conținut, pe placul tinerilor, aceeași grijă trebuie s-o avem pentru organizarea seminariilor lunare de instruire a propagandiștilor. Ajutorul prețios dat de cabinetele de partid în instruirea propagandiștilor utemiști, trebuie folosit așa cum se cuvine. De felul cum vor ști să ceară și să folosească organizațiile U.T.M. și propagandiștii ajutorul organizațiilor de partid, depinde calitatea învățămîntului politic U. T. M. De asemenea, organele U. T. M trebuie să manifeste cea mai mare grijă pentru generalizarea experienței pozitive și a metodelor bune, folosite în muncă de cei mai buni propagandiști. Eficacitatea învățămîntului politic U.T.M. trebuie apreciată după rezultatele practice, concrete obținute de cursanți în producție, la învățătură — deci în munca lor de fiecare zi.

In aceste zile își încep activitatea cercurile și cursurile politice U.T.M.

Noul an de învățămînt politic al U.T.M. poate și trebuie să însemne încă un important pas înainte făcut de organizația noastră, pe drumul creșterii și educării tineretului — nădejdea și viitorul patriei noastre.

Tovarășului Mao Țze-dun
Președintele Republicii Populare Chineze,

Tovarășului Liu Șao-ți,
Președintele Comitetului Permanent al Adunării Reprezentanților Populari din întreaga Chină,

Tovarășului Ciu En-lai,
Premierul Consiliului de Stat și Ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze,

Pekin

Cu prilejul celei de-a șaptea aniversări a Republicii Populare Chineze, în numele poporului sovietic, al guvernului U.R.S.S. și al nostru personal, vă trimitem dv., dragi prieteni, și în persoana dv., poporului frate chinez și guvernului Republicii Populare Chineze, felicitări cordiale.

Victoria revoluției chineze, cîștigată datorită eforturilor eroice ale poporului chinez, sub conducerea gloriosului Partid Comunist, a dat o lovitură nimicitoare sistemului mondial al imperialismului. Această victorie istorică a adus forțe noi în rîndurile lagărului păcii, democrației și socialismului, a schimbat raportul de forțe pe arena internațională în favoarea forțelor păcii și progresului.

Republica Populară Chineză construiește în ritm rapid societatea socialistă. Succesele ei dovedesc în mod grăitor ce poate realiza un popor care s-a eliberat de sub jug și care a devenit stăpînul țării sale.

Anul acesta poporul chinez sărbătorește glorioasa aniversare a proclamării Republicii Populare Chineze în condițiile unui nemaiîntîlnit avînt în muncă și politic, cînd primul cincinal se îndeplinește în linii mari înainte de termen și cînd sînt trasate sarcinile și mai grandioase ale dezvoltării continue a economiei naționale și a culturii țării.

In perioada existenței sale, Republica Populară Chineză a adus un aport uriaș la cauza luptei popoarelor pentru securitatea internațională și pace în întreaga lume. Cot la cot cu toate popoarele iubitoare de pace, ea luptă cu perseverență și consecvență pentru destinderea încordării internaționale, pentru consolidarea păcii.

Tocmai prin aceasta se explică creșterea fără precedent a prestigiului internațional al marelui stat chinez și a influenței sale în problemele internaționale.

Sîntem bucuroși să subliniem că prietenia dintre popoarele țărilor noastre și colaborarea lor rodnică se întăresc și se lărgesc continuu și că nici un fel de uneltiri ale forțelor dușmănoase nu vor putea zdruncina această prietenie. Urăm din toată inima marelui popor chinez succese continue în construcția vieții noi și fericite.

Să trăiască și să prospere prietenia veșnică dintre poporul sovietic și cel chinez!

K. VOROȘILOV,
Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

N. BULGANIN,
Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

D. ȘEPILOV,
Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Președintele Sukarno a sosit la Pekin

PEKIN 30 (Agerpres). — China Nouă transmite: Răspunzînd la invitația președintelui Republicii Populare Chineze, Mao Țze-dun, la 30 septembrie a sosit la Pekin, venind de la Ulan-Bator, președintele Republicii Indonezia, Sukarno.

Sărbătoare la Pekin

PEKIN 1 (de la corespondentul Agerpres). — Pekinul, capitala marei Chine, trăiește zile de deosebită însuflețire. După încheierea celui de al 8-lea Congres al eroicului Partid Comunist Chinez astăzi are loc sărbătorirea celei de-a 7-a aniversări a înființării Republicii Populare Chineze.

La poarta Tin An-Men, unde an de an se sărbătorește ziua națională și ziua de 1 Mai, mulțimea adunată pe trotoare, în tribune, răsuflă ca dintr-un singur piept în așteptarea deschiderii parăzii militare. La ora 10 fix sosesc și iau loc în tribuna centrală conducătorii partidului și guvernului, se disting figurile îndrumătorilor iubiți ai poporului chinez — Mao Țze-dun, Liu Șao-ți, Ciu En-lai, Ciu-De, Cen Iun și alții. Iau loc de asemenea conducătorii delegațiilor străine, care au participat la Congresul al 8-lea al partidului; se află la tribună președintele Indoneziei, Sukarno, premierul Nepalului, Acharia și alți înalți oaspeți. Mulțimea îl salută cu aclamații și aplauze furtunoase.

Pîn Cijen, președintele comitetului popular orășenesc din Pekin, declară festivitatea deschisă. Orchestra intonează imnul de stat al R.P Chineze, răsună salvele de salut ale artileriei. Apoi generalul Țzin Hu, comandantul parăzii, prezintă raportul mareșalului Pîn De-huai, ministrul forțelor armate. Amîndoi trec apoi în revistă trupele din piață. Uralele fac să vibreze multă vreme spațiile înconjurătoare. Inapoindu-se la tribună mareșalul Pîn De-huai, dă citire ordinului de zi al ministrului forțelor armate.

A început să plouă, dar parada care începe se desfășoară în entuziasmul neînfrînt al tuturora. Defilează armata R.P. Chineze. Infanteria motorizată defilează în camioane fabricate pentru prima oară în China. In acest timp, în văzduh, deasupra capetelor, trec în zbor săgetat, formații de avioane cu reacție, produse în Republica Populară Chineză. Parada militară se încheie în uralele prelungi ale mulțimii. Urmează apoi demonstrația oamenilor muncii.

VEȘTI DIN R. P. POLONĂ

Discutarea experienței organizatorice din fabrici

VARȘOVIA 1 (Agerpres).— P.A.P. transmite: La Consiliul de Miniștri al R.P. Polone a avut loc la 28 septembrie o conferință în cadrul căreia s-au discutat problemele privitoare la experiențele organizatorice în fabrici. Au fost dezbătute propunerile prezentate de personalul fabricilor cu privire la înfăptuirea experienței, introducerea de importante schimbări în conducerea întreprinderilor industriale și de construcții.

La conferință, care a fost prezidată de Jaroszewicz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, au participat reprezentanții unui număr de ministere, ai comisiei de stat pentru planificarea economică, ai secțiilor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, ai secretariatului Consiliului Central al Sindicatelor, precum și economiști.

Decada culturii ucrainene

VARȘOVIA 1 (Agerpres).— P.A.P. transmite: La 30 septembrie în R.P. Polonă a început decada culturii ucrainene, care se desfășoară în cadrul tradiționalei Luni a prieteniei polono-sovietice. La adunarea solemnă care a avut loc la 29 septembrie, K. Kuryluk, ministrul Culturii și Artelor al R.P. Polone, a subliniat importanța deosebită a decadei pentru dezvoltarea continuă a relațiilor dintre Polonia și Ucraina.

Credite pentru cooperativele de producție

VARȘOVIA 1 (Agerpres).— P.A.P. transmite: Ținînd seama de propunerile prezentate de cooperatorii polonezi și de relațiile celui de-al doilea Congres național al cooperativelor agricole de producție, Banca Agricolă, care acordă credite cooperativelor agricole, a adoptat importante schimbări în ce privește finanțarea acestor cooperative

Aceste schimbări vor asigura cooperativelor agricole de producție deplină libertate în folosirea mijloacelor lor financiare, atît sub formă de numerar cît și de conturi de bancă. Conducerile cooperativelor agricole de producție vor putea dispune nestingherit de proprietatea cooperativei.

De peste HOTARE

Vizita lui Iosip Broz Tito în Uniunea Sovietică

YALTA 1 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața zilei de 30 septembrie, președintele R.P.F. Iugoslavia Iosip Broz Tito, cu soția, au sosit la vila în care-și petrece odihna N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S. La această vilă a sosit de asemenea Ernö Gerö, prim-secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria. Ei au făcut împreună o plimbare de-a lungul litoralului, unde s-au întîlnit cu cei ce-și petrec odihna la sanatoriul „Livadia“, cu care s-au întreținut și fotografiat cu ei.

După aceea, N. S. Hrușciov și I. Broz Tito cu soțiile și Ernö Gerö au făcut o plimbare în munții din apropierea orașului Yalta.

Aici ei s-au întîlnit cu N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care a sosit de la Soci, pentru a-și petrece odihna în Crimeea.

După plimbare a avut loc un prînz care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie cordială.

★

YALTA 1 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața zilei de 1 octombrie Iosip Broz Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., au plecat la vînătoare în regiunile păduroase din munții Crimeei.

Convorbiri între reprezentanți ai P. C. Italian și ai Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia

BELGRAD 1 (Agerpres). — Taniug transmite: O delegație a Partidului Comunist Italian, condusă de Luigi Longo, secretar general adjunct al partidului, va avea convorbiri cu reprezentanți ai Comitetului Central al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia și va vizita cîteva orașe iugoslave.

Delegația este compusă din nouă persoane printre care Velio Spano și Mario Montagnana, membri ai conducerii partidului, Antonio Pesenti, membru în Comitetul Central, și alți activiști de seamă.

Această vizită a fost organizată în timpul șederii la Belgrad a lui Palmiro Togliatti, secretar general al P.C. Italian.

D. T. Șepilov va reprezenta U.R.S.S. în Consiliul de Securitate

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: In legătură cu dezbaterea problemei Suezului în Consiliul de Securitate al O.N.U., guvernul sovietic a desemnat ca reprezentant al său pentru a participa la discutarea acestei probleme pe D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

D. T. Șepilov va pleca zilele acestea la New York.

Negocieri în probleme de frontieră între Birmania și R. P. Chineză

RANGOON 1 (Agerpres).—China Nouă transmite: La 28 septembrie U. Kyaw-Nyein, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Birmaniei a anunțat în Camera deputaților a parlamentului birman că în prezent între R.P. Chineză și Birmania au loc negocieri în problemele de frontieră. In raportul său, Nyein, a declarat că aceste negocieri se desfășoară în spiritul colaborării reciproce și al dorinței de a reglementa problemele de frontieră dintre China și Birmania prin mijloace pașnice în conformitate cu principiile coexistenței pașnice.

O delegație a Scupșcinei Populare Federative a R. P. F. Iugoslavia va pleca în R. P. Polonă

BELGRAD 30 (Agerpres). — Taniug transmite: Răspunzînd vizitei făcute în R.P.F. Iugoslavia de o delegație a Seimului polonez, la 10 octombrie, o delegație a Scupșcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia va pleca în R.P. Polonă.

Delegația parlamentară iugoslavă, formată din nouă membri, va fi condusă de Peter Stambolici, președintele Scupșcinei Populare a Serbiei.

Egiptul realizează profituri de pe urma exploatării Canalului de Suez

CAIRO 1 (Agerpres). — Ziarul egiptean „Al Ahbar“ publică declarația lui Mahmud Iunes, conducătorul Administrației egiptene a Canalului de Suez în care se arată că încasările de pe urma traficului prin Canalul de Suez întrec cu mult cheltuielile, așa încît după naționalizarea Canalului noua administrație realizează profituri considerabile.

Ziarul „Al Ahbar“ informează de asemenea că în momentul de față numărul piloților care deservesc Canalul este de 205, adică aproximativ egal cu numărul piloților vechii companii. Dintre aceștia, 113 sînt complect pregătiți pentru pilotarea vaselor. Printre piloții străini sînt 16 piloți sovietici, 13 germani, 11 iugoslavi, 11 polonezi, 10 americani, 5 norvegieni, 2 spanioli, 2 romîni, un suedez, 7 italieni și 30 greci.

Puterile occidentale continuă provocările la adresa Egiptului

LONDRA 1 (Agerpres).—TASS transmite:

La 1 octombrie s-a deschis la Londra conferința ambasadorilor unui grup de țări în problema constituirii așa numitei „asociații a beneficiarilor Canalului de Suez“, în curs de înjghebare de către puterile occidentale în vederea continuării încercărilor lor de a priva Egiptul de dreptul său legal de a stăpîni și administra canalul. Conferința a fost deschisă printr-un scurt cuvînt introductiv rostit de Selwyn Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Angliei. Conferința este prezidată de lordul Hope, subsecretar parlamentar al ministrului Afacerilor Externe al Angliei.

Din cele 18 țări participante la conferință, reprezentanții Japoniei, Pakistanului și Etiopiei au refuzat să adere la această „Asociație“. Ei au declarat că țările lor nu pot accepta planul anglo-franco-american de creare a „Asociației beneficiarilor Canalului de Suez“ a cărei menire este „să exercite presiuni în vederea internaționalizării acestei căi maritime“.

Reprezentanții Japoniei, Pakistanului și Etiopiei continuă să asiste la lucrările conferinței în calitate de „observatori“.

PE SCURT

CAIRO. — Mahmud Favzi, ministrul Afacerilor Externe al Egiptului, șeful delegației egiptene la ședința Consiliului de Securitate și Ali Sabri, șeful cancelariei președintelui, membru al delegației, au plecat cu avionul în noaptea de 1 octombrie spre New York.

BELGRAD. — La 30 septembrie a plecat la Sofia un ansamblu al Teatrului de dramă din Belgrad, format din peste 90 de persoane.

BONN. — La 1 octombrie s-a deschis la Hamburg cel de-al patrulea congres ordinar al sindicatelor din Germania occidentală.

BLACKPOOL. — La 1 octombrie s-a deschis la Blackpool cea de-a 55-a conferință anuală a partidului laburist.

CAIRO. — După cum anunță presa, președintele Egiptului, Nasser, a adresat președintelui Siriei, Kuatli, un mesaj în care declară că atacul săvîrșit de trupele israeliene împotriva Iordaniei „este rezultatul unui plan dinainte pregătit, îndreptat împotriva mișcării naționale arabe“.

BUDAPESTA. — Prezidiul Republicii Populare Ungare a anunțat convocarea Adunării de Stat a R.P Ungare pentru data de 22 octombrie 1956.

LENINGRAD. — La 29 septembrie, în sala mare a Filarmonicii din Leningrad a avut loc primul concert dat de Orchestra Filarmonică din Londra.

BUDAPESTA. — Recent a sosit la Budapesta o delegație de șase reprezentanți ai Crucii Roșii a Republicii Populare Romîne, condusă de Radu Rusescu, vicepreședinte al Crucii Roșii a Republicii Populare Romîne.

CĂLĂTORII

Prin India (II)

IN AGRA ȘI ALIGARH

UN ORAȘ AL STRĂVECHII CULTURI INDIENE

După o interesantă călătorie cu mașina pe o șosea ce șerpuiește de-a lungul văii rîului Yamna, am ajuns în Agra — orașul vechii culturi indiene.

Sînt peste trei secole de cînd Agra a fost capitala Marilor Mogoli. Mărturie a acestor timpuri au rămas palatele de piatră albă, templele și mausoleele. Agra a căpătat o importanță deosebită în timpul Marelui Mogal Akbar, care a construit vestita fortăreață ce s-a menținut pînă în zilele noastre.

Culmea gloriei, o atinge Agra în secolul al XVII-lea ca reședința a lui Shah Jehan, în vremea căruia s-au clădit cele mai multe și mai mărețe fortărețe, temple și edificii din oraș. In anii domniei lui Shah Jehan s-a clădit vestitul templu Taj-Mahal. El a ridicat acest templu pentru a înmormînta acolo pe soția sa Arjumand Bann Begum cunoscută sub numele de Mumtaz Mahal. Templul este o adevărată bijuterie arhitectonică, ceea ce a și făcut pe poeții indieni să-l numească „poemul de piatră“.

Construcția acestui măreț lăcaș a început în anul 1631 și a durat 22 ani. Se spune că mai mult de 20.000 oameni au lucrat la el zi de zi, iar costul lui ar fi de 32 milioane rupii. La intrarea principală te întîmpină o clădire cu 3 etaje așezată pe o platformă din gresie roșie. De la intrarea principală pînă la templu propriu-zis (mausoleul) te conduce un drum de piatră avînd în mijlocul lui un canal și fîntîni din bronz, mărginit pe de o parte și alta de chiparoși și spații verzi, amenajate cu o neîntrecută fantezie.

Mausoleul este așezat pe o terasă inferioară alcătuită din gresie roșie și alta superioară alcătuită din marmură albă, la o înălțime de 313 picioare. Pardoseala este numai din marmură albă și neagră distribuită în formă de tablă de șah.

Trecem pe sub arcul gravat cu citate din coran, ce alcătuiește intrarea în mausoleu. In fața noastră se deschid două porți mari și intrăm în camera centrală, de formă octogonală, cu acoperișul în formă de dom. Aici, în mijloc, pe o podea de marmură, se află monumentul funerar al împărătesei, iar alături cel al lui Shah Jehan. Ele sînt înconjurate cu un gard din marmură atît de minunat și delicat sculptat, încît pare făcut din cea mai fină dantelă.

— Inițial, — ne povestește ghidul, — a fost o dantelă de aur așezată de Shah Jehan în jurul mormîntului soției sale, cu timpul însă, aurul a fost înlocuit cu marmură.

Această îngrădire are o bordură de flori din mozaic colorat. Toți pereții sînt împodobiți cu flori de lotus alcătuite din cele mai prețioase pietre colorate.

— Aceste două morminte, — ne explică ghidul, — nu sînt însă cele adevărate. După obiceiul de atunci monarhii își construiau două morminte: unul adevărat, care se află dedesubt și o copie pentru vizitatori. Aceasta, pentru a nu se cădea în păcatul de a călca pe ele.

Și într-adevăr, pe o scară din imediata apropiere am coborît în încăperea de dedesubt, unde am văzut alte două morminte identice cu cele din camera centrală.

Am insistat mai mult asupra acestui mausoleu minunat pentru că este unul din cele mai grandioase vestigii ale străvechii culturi indiene. Taj-Mahal este una din nenumăratele dovezi ale forței talentului creator al poporului indian, calități care au fost în bună parte sugrumate pe vremea dominației colonialiștilor.

În Agra am mai vizitat și alte edificii cum ar fi „Fortăreața“ cu vestita sa „moschee-perlă“, mausoleul de la Sikandra al lui Akbar, cele de la Fatahpur Sikri, creații care mai de care mai minunate.

Față de acestea toate însă Taj-Mahalul rămîne neîntrecut. El depășește cu mult în frumusețe cele mai vestite edificii din lume rivalizînd cu succes chiar și cu catedrala Sf. Petru din Roma, pe care am admirat-o în timpul unei escale, în drum spre India.

INTILNIRE PRIETENEASCĂ

In micul, dar vestitul centru universitar Aligarh s-au strîns oameni de știință din domeniul geografiei veniți din 17 țări ale Europei, Asiei, Africii, Americii și Australiei precum și geografi din toate colțurile Indiei. Scopul lor era de a discuta problemele de geografie care se ridică în fața geografilor din India și din alte țări ale lumii de a stabili totodată un prim contact — drept bază a unei colaborări trainice de viitor.

Aligarh este așezat între rîurile Gange și Yamna, la o distanță de 130 km. sud-est de Delhi.

In oraș se află cunoscuta Universitate Musulmană, la care studiază anual peste 5.000 de studenți veniți din diferite regiuni ale Indiei. Aici s-au desfășurat lucrările primului seminar de geografie din lume și în același timp primul seminar științific internațional organizat în Asia.

În dimineața zilei deschiderii seminarului în orășelul studențesc era o mișcare neobișnuită. Studenții diferitelor facultăți făceau ultimele pregătiri pentru primirea oaspeților.

Strachey Hall era împodobită în haină de sărbătoare. De o parte și de alta a intrării principale fîlfîiau steagurile țărilor participante la această întrunire. Printr-un cordon de studenți care stăvilea valul de curioși ce se adunaseră, își făcu apariția în sală vice-cancelarul universității musulmane din Aligarh, Dr. Zakir Husein, membrii comitetului de pregătire al seminarului, apoi oaspeții și invitații la dezbateri.

In scurt timp sala a fost plină. Cei cca. 300 delegați au ocupat primele bănci, restul fiind rezervate observatorilor și studenților care așteptau cu nerăbdare desfășurarea lucrărilor.

Dintre participanții indieni erau prezenți profesorii S. P. Charterjee de la Universitatea din Calcutta, Azis Abdul de la departamentul de geografie al Universității din Aligarh, Dr. S. C. Bose din partea Societății de Geografie din India și alții; din celelalte țări asistau Acad. I. C. Gherasimov din U.R.S.S., prof. S. Huzayyin, rectorul Universității din Egipt, prof. O. K. Spate din Australia, prof. U. B. Waidu din Uniunea Sud-Africană, prof. Razi Saleduaddin Ahmed din Pakistan, cu cîțiva ani în urmă fost elev și profesor al Universității din Aligarh. In cele șapte zile, cît au durat lucrările, s-au ținut peste 60 de referate care au dezbătut diferite probleme legate de „folosirea resurselor pămîntului și dezvoltarea hidroenergeticei“, de „contribuția geografiei la reconstrucția economiei naționale“, de „geografie și rasism“.

Vedere din orașul studențesc Aligarh

Susținerea unor astfel de lucrări a dus la ample discuții care au pus în lumină una sau alta din problemele nerezolvate. Geografii indieni au prezentat referate și comunicări foarte ample, dovedind astfel că ei studiază probleme teoretice deosebit de interesante și că sînt preocupați de aplicarea lor în practică.

Cu această ocazie am putut vedea cît de mult interes prezintă geografii indieni pentru cunoașterea realităților din țara noastră și cu cîtă dragoste vorbesc ei de munca și perspectivele poporului romîn. Deși la mii de km. de noi, ei urmăresc cu atenție construcțiile mari de la noi din țară, ca hidrocentrala „V. I. Lenin“ de la Bicaz și în general, preocupările pentru electrificarea țării noastre, transformarea socialistă a agriculturii etc. De unele din aceste probleme se izbesc și ei la tot pasul în activitatea lor științifică, în aportul pe care îl aduc dezvoltării economiei lor naționale.

Seminarul internațional de la Aligarh a fost o întîlnire cu adevărat prietenească care a pus bazele unor legături trainice de colaborare științifică a geografilor din țara noastră cu cei din tînăra republică India, precum și cu geografii din celelalte țări participante.

VASILE CUCU

La închiderea ediției

Artiștii Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S au plecat la Londra

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 octombrie a plecat din Moscova la Londra cu avioanele „TU-104“ artiștii baletului Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S.

Scînteia tineretului

SPORT

O victorie fără glorie

După trei zile de întreceri, înotătorii, jucătorii de polo şi săritorii romîni au terminat învingători întîlnirea cu reprezentanţii nataţiei din R.P. Polonă. Ţinînd seama de valoarea mondială a multora dintre înotătorii polonezi, aţi fi desigur tentaţi să spuneţi: un succes strălucit! O victorie splendidă!

Aşa este oare?

Nu se poate spune că în cadrul întrecerilor au lipsit performanţele bune. Nu! Au existat. Au fost stabilite chiar şi cîteva recorduri. S-a întîmplat însă şi altceva. După cum se ştie, la întreceri au participat atît înotătoarele noastre ca şi cele poloneze. Din păcate însă acestea au luat startul numai „IN AFARĂ DE CONCURS". De ce n-au participat oficial la întreceri şi fetele? Aceasta cu atît mai mult cu cît şi înotătoarele romîne cît şi cele poloneze se aflau în Bucureşti. Intrebarea aceasta a pus-o şi antrenorul polonez F. Kleminski. Deşi conducătorii lotului polonez au propus ca întrecerile să aibe loc atît la băieţi cît şi la fete, reprezentanţii C.C.F.S.-ului nostru n-au acceptat. De ce? Au fost invocate diferite „motive": înotătoarele noastre nu sînt bine pregătite, unele sînt suferinde etc. Realitatea e însă alta. In cazul participării fetelor la întreceri, victoria noastră pe echipe n-ar mai fi fost SIGUR de partea noastră. (E cunoscută doar valoarea europeană a înotătoarelor poloneze). Şi pentru că chiar cu această „soluţie" victoria pe echipe era în pericol, organizatorii au mai găsit o „portiţă" de siguranţă. Au scos pur şi simplu din concurs proba de 1500 m. (Performanţele înotătorilor polonezi la această probă sînt cu mult superioare recordului ţării noastre).

La acestea se mai adaugă de asemenea arbitrajul probelor de sărituri. Fraţii Wittemberger au fost desigur ceva mai buni decît săritorul polonez Rekas. Aceasta face cu atît mai neplăcut felul cu totul părtinitor în care au apreciat evoluţia săritorilor noştri arbitrii romîni (Dumitrescu, Stroescu, Horacek).

Toate acestea umbresc în mod serios victoria înotătorilor noştri şi dau un gust amar tradiţiei noastre de gazde ospitaliere. Vinovaţi de aceste lucruri care nu ne fac cîtuşi de puţin cinste, sînt în primul rînd tovarăşii din inspecţia şi comisia centrală de nataţie din C.C.F.S., organizatorii acestei întreceri. E imperios necesară o discuţie serioasă pe marginea organizării întrecerii, şi sancţionarea celor vinovaţi de cele întîmplate.

De fapt acest „sistem" de lucru îşi are origina într-o anumită atitudine a conducerii Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport. Aici este înrădăcinată ideea că în orice întîlnire sportivă reprezentanţii noştri trebuie să obţină neapărat victoria. Aşa se şi explică de ce se face „totul" ca în orice întîlnire reprezentanţii noştri să iasă învingători, de ce la unele discipline sportive unde valoarea reală a sportivilor noştri este mai scăzută nu se organizează întîlniri internaţionale. Aşa se explică de ce C.C.F.S.-ul organizează de regulă întîlniri la fotbal, baschet, box, polo etc) cu echipe sportive din alte ţări, de valoare mediocră.

Sistemul acesta ne împiedică să luăm contactul cu cei mai buni sportivi ai lumii, într-un cuvînt să învăţăm de la aceştia, să progresăm.

AL. PINTEA

Un titlu acceptat:

La Bucureşti scrima şi-a cucerit noi adepţi

Şi iată că duminică după amiază, sala Dinamo a găzduit ultima probă din cadrul Concursurilor internaţionale de scrimă ale RPR, care timp de 4 zile a reunit în Bucureşti aproape 100 de scrimeri şi scrimere din R.P. Bulgaria, R.P. Polonă, Italia şi R.P. Romînă.

In timp ce pe planşa de concurs polonezii Kuszewski, Pawlowski, Piatkowski şi italianul Chicca îşi disputau cu dîrzenie întîietatea în cadrul barajului ce trebuia să desemneze pe cîştigător, atenţia ne-a fost atrasă de o persoană pe care o remarcasem prezentă în fiecare din cele 4 zile de concurs. Arbitrul italian Luigi Cuomo, pentru că de el este vorba, urmărea, de astădată ca simplu spectator, evoluţia valoroşilor sabreri polonezi şi a compatriotului său. Am aşteptat ca ultimul asalt să ia sfîrşit şi i-am rugat pe oaspetele italian să ne spună părerea despre întrecerile la care asistase la Bucureşti. Ne-a răspuns, plin de amabilitate:

„Valoarea tehnică a concursurilor de la Bucureşti a depăşit aşteptările. De la prima şi pînă la ultima probă, învingătorul nu a putut fi cunoscut decît după ultimul asalt sau după baraj, iar ceea ce mă bucură este faptul că asalturile au prilejuit o afirmare a floretiştilor romîni care, remediind unele lipsuri în apărare, pot deveni adversari foarte greu de învins. Dintre ei, cîştigătorul T. Mureşan s-a impus ca un tactician excelent, fără fluctuaţii valorice de la un asalt la altul şi cu un deosebit simţ al loviturii.

La floretă fete romînca Ecaterina Orb s-a desprins uşor din grupul valoros al adversarelor sale şi cîştigînd concludent s-a impus ca o scrimeră de mare talent. Maria Vicol a avut scăderi spre sfîrşitul concursului, în timp ce Olga Orban, cu o viteză neaşteptată în atac şi apărare, se poate lua la întrecere cu băieţii. Elena Sampadean a ocupat un loc cu mult sub posibilităţile reale şi aceasta pentru că se menţine încă într-o apărare uneori exagerată care prelungeşte mult asalturile şi cînd este condusă se pierde cu uşurinţă, neavînd un control suficient asupra acţiunilor de atac pe care uneori le deslănţuie la întîmplare.

La spadă şi sabie scrimerii polonezi au dominat autoritar şi au ocupat primele locuri. La spadă Ridz (R.P. Polonă) s-a instalat în frunte de la primele asalturi şi, deşi a avut de suportat atacurile repetate ale compatrioţilor săi Przezewski şi Zimock şi a italienilor Saccaro şi Bulleri, a condus o frumoasă dispută.

Ultima probă a concursurilor, cea de spadă, a scos în evidenţă superioritatea şcolii poloneze. Pawlowski, Kuszewski şi Piatkowski, cărora doar italianul Chicca le-a opus rezistenţă, au entuziasmat spectatorii, printr-o comportare de-a dreptul excepţională.

Acestea sînt lucrurile pe care vi le pot spune despre concursuri dar înainte de a încheia vreau să vă fac o declaraţie pe care v-aş sugera-o să o daţi drept titlu acestui articol: la Bucureşti scrima şi-a cucerit noi adepţi.

I-am mulţumit interlocutorului nostru şi aşa cum vedeţi i-am satisfăcut dorinţa care ne-a bucurat, dar pe care în acelaşi timp o socotim un îndemn spre progres adresat scrimerilor romîni.

P. ALEXANDRU

In fotografie: moment din cursul unei probe

Dinamo (Bucureşti) — Galatasaray (Istanbul) 1-2

ISTANBUL. — Pe stadionul „Mihat Paşa" din Istanbul s-a disputat duminică în cadrul competiţiei de fotbal „Cupa campionilor europeni" cel de-al doilea meci dintre echipele Dinamo-Bucureşti şi Galatasaray, campioana Turciei.

Gazdele au cîştigat cu 2—1 această partidă în care fotbaliştii romîni au menţinut rezultatul egal pînă în ultimul minut de joc. Dinamo-Bucureşti a jucat mai bine în prima repriză.

Deşi a pierdut meciul echipa Dinamo-Bucureşti s-a calificat mai departe în Cupa campionilor europeni.

SĂ DISCUTĂM despre FOTBAL

Interviu cu Koloman Braun

antrenor de stat

In urmă cu cîteva zile, redacţia a purtat o discuţie cu tov. K. Braun, antrenor de stat. Publicăm un fragment din discuţia avută:

— Desigur că aţi urmărit în ziarul nostru discuţia pe tema fotbalului. Am dori ca şi dumneavoastră, în calitate de antrenor de stat, să participaţi la aceste dezbateri.

Ca o primă întrebare, mai generală, vă rugăm să ne spuneţi cum vedeţi dvs. o îmbunătăţire a situaţiei fotbalului nostru?

— Cred că pînă acum, fotbalului nostru nu i s-a găsit întru totul diagnosticul. Sînt multe de făcut pentru ca el să ajungă din urmă ţările mai dezvoltate în această direcţie. In primul rînd, după părerea mea, cred că trebuie revăzută în mod general situaţia din fotbalul nostru. Tot ce stagnează dezvoltarea jocului cu balonul să fie înlăturat. Măsura aceasta ar cere implicit o muncă insistentă cu elementele tinere, care, fireşte, pînă la urmă va da roade. Aceasta ar cere poate o reorganizare a colectivelor sportive care, în activitatea lor, nu vor mai suporta amestecul din afara colectivului sportiv în probleme de fotbal, aşa cum se obişnuieşte.

In momentul de faţă, noi facem greşeli de neiertat. Greşim în primul rînd pentru că, spre a „nu supăra" pe actualii jucători, le satisfacem acestora chiar toate cerinţele fără a pretinde însă de la ei să joace un fotbal pe măsura condiţiilor ce le-au fost create de regimul nostru. Colectivele noastre sportive cocoloşesc prea mult pe jucători de teamă ca aceştia să nu aducă echipa într-o stare critică. Şi atunci, ei vin cu noi şi noi pretenţii.

— Şi ce propuneţi?

— M-am gîndit mult la lucrul acesta. Cred că ar fi bine ca fotbaliştilor, fără nici o excepţie, să li se asigure în activitatea de producţie un salariu conform calificării lor, aşa cum se face în cele mai multe locuri.

— După părerea noastră, antrenorii constituie elementul care răspunde direct de pregătirea jucătorilor de fotbal. Din păcate, foştii mari jucători de fotbal ai noştri — ca antrenori — sînt — pare-se — slabi. Nu sînteţi de aceeaşi părere?

— Este foarte adevărat. Marea majoritate a foştilor mari jucători de fotbal ai Romîniei, astăzi, ca antrenori sînt slabi. Hokşari, Auer, Weţzer, Rafinski, Kotormani, Baratki — sînt nume cu care odinioară ne-am mîndrit. Astăzi şi eu, ca şi mulţi dintre aceştia, comitem greşeli peste greşeli. Nu avem şcoli de antrenori, nu avem experienţa care se capătă printr-un contact mai strîns cu fotbalul mai dezvoltat al altor ţări.

— Ce s-ar putea face în această direcţie?

— Mai întîi să renunţăm odată pentru totdeauna la vizita echipelor slabe din străinătate şi să organizăm întîlniri cu echipe, dacă se poate, mai puternice decît ale noastre.

— Vrem să cunoaştem părerea dvs. despre actualul criteriu de selecţie.

— Cea mai bună soluţie este, după părerea mea, alcătuirea echipei reprezentative, pe scheletul unei formaţii — cea mai în formă. La ultimele jocuri internaţionale, cu echipele A şi B ale Bulgariei, selecţionarea a fost o problemă foarte grea dar nu irealizabilă. Grea pentru că nici una din echipele noastre nu a fost într-o formă mulţumitoare. Consider că noi, antrenorii, am greşit la meciul cu Bulgaria adunînd 11 elemente tinere, talentate dar insuficient de rutinate, neglijînd fotbaliştii mai încercaţi, căliţi în jocuri grele, dar într-o formă bună la ora aceea. De altfel, greşelile noastre, ale antrenorilor, nu constau numai în selecţionarea jucătorilor. Ele ţin şi de timpul în care se fac lucrările de selecţie...

— Cum anume vedeţi această problemă?

— La noi, selecţionarea jucătorilor se face cu 7—8 zile înaintea unui meci internaţional, timp cu totul insuficient. In Ungaria, de pildă, situaţia se prezintă altfel. Cu 6 săptămîni înainte de un meci internaţional, toţi jucătorii selecţionaţi se adună la Budapesta. De aci, ei pleacă de două sau de trei ori pe săptămînă în diferite localităţi şi susţin jocuri de verificare cu echipe puternice, de categoria A şi B. In nici un caz cu echipe inferioare. Deci, pînă în ziua întîlnirii internaţionale respective, jucătorii selecţionaţi joacă de 5—6 ori împreună, au timp să se omogenizeze. La noi, cu 7—8 zile înaintea unui joc internaţional, trebuie să chemi abia la Bucureşti pe fotbalişti şi numai atunci — în unul sau două jocuri de verificare — să încerci omogenizarea formaţiei. E greu de crezut că aceasta se poate înfăptui într-un timp atît de scurt.

— Am vrea să ştim care este părerea dvs. despre munca ce se duce în colectivele de fotbal cu jucătorii selecţionabili, sau cu cei care au o comportare deosebită.

— Din informaţiile pe care le avem la Comitet, cunoaştem că în multe din echipele noastre, pregătirea jucătorilor nu se face ţinînd seamă de interesele mai mari, pe plan naţional, ci ea este dictată de interese imediate şi de colectiv. Progresul Bucureşti, de pildă, luptă din răsputeri să scape de retrogradare. Pentru aceasta, echipa uzează de toate armele, chiar şi de cele nepermise, inclusiv atacurile periculoase la jucători. Jucătorii fac totul pentru puncte, din această cauză, de multe ori, pe teren nu se joacă fotbal. Aceasta, cînd situaţii e neplăcute se puteau foarte bine evita, chiar de la începutul campionatului. Un alt exemplu. Energia Ploeşti are unul din cei mai buni fundaşi stînga ai ţării: jucătorul Neacşu. Pentru interesele echipei, el este folosit însă în post de half dreapta. Prin urmare, interesele colectivului Energia Ploeşti primează în faţa intereselor naţionale. Asemenea exemple se mai pot da.

Cred că ceea ce am spus eu pînă acum nu reprezintă decît o mică parte din problemele fotbalului nostru şi ar fi bine ca toţi cei interesaţi să-şi expună punctele de vedere, să vină cu propuneri menite să dezvolte mai departe jocul de fotbal.

Crosul «Să întîmpinăm ziua de 7 Noiembrie»

Ce va figura în rapoarte?

Conform regulamentului, duminică s-a încheiat prima fază (etapa pe colective) a tradiţionalei competiţii de cros pe echipe „Să întîmpinăm ziua de 7 Noiembrie". Acolo unde colectivele sportive au manifestat un viu interes faţă de buna organizare şi în special faţă de respectarea cu stricteţe a perioadei stabilite pentru desfăşurarea primei etape, rezultatele au fost din cele mai bune. In regiunea Hunedoara, sînt multe colective sportive ca, de pildă, „Energia"-Lupeni, „Recolta"-Galaţi(sat), „Energia"-Petreşti, „Recolta"-Ungurei, care au trecut la organizarea antrenamentelor şi concursurilor încă din prima zi a etapei pe colective. Duminică 30 septembrie, toate aceste colective sportive au raportat îndeplinirea şi chiar depăşirea angajamentelor luate. Printre puţinele colective sportive din regiunea Hunedoara care nu au făcut mai nimic pînă în penultima zi a etapei I-a, a fost, spre surprinderea generală, colectivul sportiv „Energia", de la Combinatul Siderurgic Hunedoara. Spun „spre surprinderea generală" deoarece cu prilejul crosului de masă „Să întîmpinăm ziua de 1 Mai" în acest colectiv s-a înregistrat o cifră record de participanţii: peste 1.200 concurenţi şi concurente. Din păcate însă, acum, la crosul „Să întîmpinăm ziua de 7 Noiembrie" pînă în ziua de 29 septembrie existau doar circa 200 de participanţi.

Atît sportivii cît şi iubitorii de sport din Hunedoara îşi puneau ultima speranţă în duminica de 30 septembrie, ultima zi a primei etape. In această dimineaţă, în loc să asistăm la o adevărată întrecere de masă a tineretului hunedorean, am fost nevoiţi să privim ore în şir stadionul aproape gol. Doar vreo 7 atleţi făceau un uşor antrenament.

A trecut astfel şi ultima zi din cadrul etapei I-a a crosului „Să întîmpinăm ziua de 7 Noiembrie" şi nici pînă azi nu s-au organizat întreceri pe cercuri sportive şi nici pe colectiv. Adevărul este că cei ce răspund de munca sportivă la Combinatul Siderurgic de la Hunedoara au început de la o vreme încoace să se dezintereseze de sarcinile încredinţate şi să calce fără jenă dispoziţiile date de organele superioare. Astfel consiliul colectivului sportiv „Energia"-Hunedoara a hotărît cu de la sine putere să organizeze etapa I-a abia de acum înainte... Ori, fără îndoială că acest lucru înseamnă încălcarea regulamentului de desfăşurare a competiţiei. Din păcate, la Hunedoara se mai petrec şi alte lucruri destul de grave. Atunci cînd trebuie raportată cifra de participanţi la competiţiile de masă, se trec în rapoartele statistice cifre ireale care de multe ori nu corespund adevărului nici pe jumătate. Sîntem curioşi să aflăm cifra participanţilor la cros pe care o va raporta colectivul sportiv „Energia"-Hunedoara comitetului regional C.F.S. peste cîteva zile, cînd se vor întocmi rapoartele statistice.

S. SPIREA

Campionatele internaţionale de tir

In cîteva rînduri

● Incepînd de mîine şi pînă duminică 7 octombrie, poligonul Tunari (acelaşi pe care s-au desfăşurat anul trecut campionatele europene de tir) va găzdui a III-a ediţie a campionatelor internaţionale de tir ale R.P.R.

● Arbitrajul la această importantă întrecere internaţională va fi asigurat de un juriu format din 30 de arbitri care în prealabil au participat la un curs de reîmprospătare a cunoştinţelor. De asemenea a fost invitat K. G. Prabhu, arbitru din India.

● La a III-a ediţie a campionatelor internaţionale de tir ale R.P.R. vor participa 10 ţări: U.R.S.S., Italia, R.P. Ungară, R.P. Polonă, Danemarca, Suedia, R.P. Bulgaria, R.P.F. Iugoslavia, R. Cehoslovacă şi bineînţeles cei mai buni trăgători din R.P. Romînă.

● Din lotul sportivilor sovietici care au sosit în Capitală duminică 30 septembrie fac parte numeroşi recordmeni şi campioni mondiali, campioni olimpici şi europeni. Notăm printre aceştia pe Umarov, Bogdanov, Cerkasov, Borisov etc.

● Solicitat să ne relateze cîte ceva despre acest important concurs, maestrul sportului Petre Cişmigiu, antrenorul lotului olimpic de tir al R.P.R. ne-a spus: „Va fi fără îndoială o întrecere pasionată care se va solda cu rezultate mari. Pentru sportivii noştri ca şi pentru o parte dintre trăgătorii străini, concursul internaţional de la Bucureşti înseamnă ultimul examen şi cel mai edificator înainte de Jocurile Olimpice de la Melbourne".

● In cursul zilei de ieri au sosit cu trenul delegaţiile sportive din R.P. Ungară, R.P. Bulgaria şi R.P. Polonă. Astăzi sosesc sportivii din R.P.F. Iugoslavia, Danemarca, Italia etc.

Te adresa REDACŢIEI

Să combatem huliganismele

Am citit cu mult interes articolul „bătrînului" nostru internaţional Pavlovici şi am simţit deplină satisfacţie pentru faptul că s-a ridicat totuşi această problemă. Problema fotbalului nostru trebuia de fapt pusă mult mai înainte, deoarece inconstanţa echipelor noastre fruntaşe şi în general a fotbalului practicat de echipele din prima categorie nu este un lucru nou pentru nimeni.

Cred că o primă cauză este lipsa unei educaţii sănătoase în rîndurile formaţiilor noastre atît din prima cît şi din a doua categorie.

Cred că şi arbitrii noştri de toate categoriile, de multe ori, prin superficialitatea cu care arbitrează diferite meciuri, contribuie direct la scăderea moralului jucătorilor. Ziarele au sezisat de nenumărate ori decizii injuste ale multor arbitri de talie, care, mînaţi de cine ştie ce pasiuni sau preferinţe, scapă jocul din mînă.

Cred că una din lipsuri o constituie şi faptul că unii cetăţeni care asistă la diferite meciuri sînt oameni lipsiţi de educaţie, fac scandaluri pe terenurile de sport, produc o serie de animozităţi care nu trebuie să-şi mai aibă locul.

Este de datoria fiecărui ziar local (căci el este cel mai în drept să o facă — la urma urmei) să trimită redactori de specialitate în zilele cînd sînt manifestări sportive şi să combată cu tărie prin diferite forme gazetăreşti (foiletoane, note critice, epigrame şi altele) manifestările huliganice de pe terenurile sportive care dăunează în toate ocaziile.

ARISTICA BAGHINA
Tr. Severin

Aştept cuvîntul specialiştilor

Cred că felul cum se procedează la selecţionarea loturilor noastre reprezentative este defectuos. Raza de acţiune a selecţionerilor trebuie — după părerea mea — să fie extinsă, să fie cuprinşi mai mulţi jucători tineri sau vîrstnici, după formă. Mă gîndesc la o serie de jucători din categoria B despre care presa afirmă că practică un joc asemănător celui din categoria A. De ce s-a renunţat atunci la jucători ca David, Haşotă şi alţii? Oare aceştia, alături de Ozon, Petschowski sau Apolzan, nu ar putea da un randament superior? Iată că de curînd, David, Haşotă şi alţi jucători din echipa de categoria B „Energia", uzinele „Steagul Roşu"-Oraşul Stalin s-au întors dintr-un turneu întreprins în Uniunea Sovietică unde au jucat împotriva unor formaţii puternice, printre care Burevestnik Chişinău — echipă de categoria A. Ei s-au comportat deosebit de bine.

Cred că o dezbatere largă, combativă, cu participarea specialiştilor noştri, ar putea ajuta foarte mult fotbalul nostru. Eu, de pildă, aş dori să aflu care sînt părerile tovarăşului T. Vasile, directorul direcţiei fotbal din C.C. F.S., faţă de aceste probleme.

TRAIAN CIOTU
Bucureşti

Renegăm talentul „bătrînilor"?

Luînd cunoştinţă de propunerea tovarăşului Pavlovici făcută ziarului „Scînteia tineretului", ca iubitori ai fotbalului şi de foarte multe ori... spectatori, am găsit necesar să luăm parte la aceste discuţii publice.

Noi ridicăm doar o problemă: Ni se pare cu totul inexplicabilă absenţa din loturi a unor jucători ca: Băcuţ II, Călinoiu, Nicuşor, Neagu, Suru, Bone, Voinescu, Petschowschi, care deşi se aflau într-o frumoasă revenire de formă, nu au fost selecţionaţi. Poate că unii dintre aceştia au împlinit mai de mult 27 ani, dar aceasta nu poate fi un motiv capabil să explice absenţa lor din loturi.

De ce să renegăm talentul şi rutina acestor jucători numai pentru faptul că în mod injust, sînt consideraţi „bătrîni". Oare într-o întîlnire internaţională, unde este vorba de prestigiul fotbalului romînesc, se poate oare cădea de acord cu decăderea acestui prestigiu, dintr-o dorinţă inexplicabilă de a prezenta cu tot dinadinsul o formaţie tînără — ca un scop în sine — dar fără experienţa necesară? Credem că ar fi mai bine să apelăm şi la „bătrînii" de mai sus, care întotdeauna, alături de cîteva elemente mai tinere şi foarte talentate, s-au dovedit a fi capabili să apere prestigiul fotbalului nostru.

PAUL FIRICAN
IATAN ŞTEFAN
Tr. Măgurele

HALTEROFILII NOŞTRI — SUB ORICE CRITICĂ

Ne-am dus la sala Floreasca convinşi că vom fi martori — ca de obicei — ai unor performanţe de valoare realizate de halterofilii noştri. Am crezut că vom găsi o sală care — chiar dacă nu va „geme" de lume — va găzdui totuşi multe sute de spectatori, poate chiar mii. Se desfăşura doar un concurs internaţional cu participarea unor halterofili fruntaşi din Europa: bulgari şi germani. Am suferit însă o dezamăgire. Dacă în ce priveşte comportarea oaspeţilor se pot spune numai cuvinte de laudă, nu acelaşi lucru îl merită halterofilii noştri. Cît priveşte publicul bucureştean... n-a trecut acest examen. A fost o slabă participare din partea spectatorilor. O explicaţie ar fi aceea că paralel cu concursul de haltere se disputau şi alte întreceri mai „gustate" de public. Dar oricum era un concurs internaţional. Şi cînd te gîndeşti că intrarea a fost gratuită...

Echipa R.P. Bulgaria şi-a adjudecat cu autoritate primul loc, deşi nu a realizat performanţe la valoarea maximă a componenţilor săi şi deşi venea după o călătorie de aproape 24 ore cu trenul, terminată în dimineaţa primei zile de concurs. La o valoare ridicată s-au prezentat halterofilii germani. Astfel echipa R. P. Bulgaria a învins cu 6—1 atît echipa noastră cît şi pe aceea a R.D. Germane, obţinînd 21 puncte. Halterofilii noştri au fost întrecuţi categoric (cu 6—1) şi de către oaspeţii din R.D.G. cu care pînă nu de mult eram pe picior de egalitate. Sportivii germani au reuşit şi trei noi recorduri ale ţării lor.

Comportarea halterofililor noştri a fost sub orice critică. Fireşte, nimeni nu pretindea ca fiecare încercare să însemne un nou record al ţării, dar nici nu este de admis să realizeze performanţe cu multe kilograme sub recordurile ţării şi posibilităţile personale. Ce s-a întîmplat? Care sînt cauzele acestei comportări slabe? Am auzit o mulţime de argumente tinzînd să scuze comportarea slabă a reprezentanţilor noştri. Că arbitrajul ne-a dezavantajat, că concursul pe categorii nu este „specific" sportivilor noştri, că sportivii au fost surmenaţi, supraantrenaţi etc. In ce priveşte arbitrajul — cu trei arbitri neutri, Lucikin (U.R.S.S.), Kalman (R.P.U) şi Damme (Franţa) — nu sîntem de acord cu argumentul invocat drept scuză. Doar nu arbitrii trebuiau să ridice bara pe care Birău sau Roman n-au putut să o fixeze deasupra capului. Concursul pe categorii prezintă desigur unele dezavantaje în ce priveşte încălzirea concurenţilor. Acest dezavantaj era egal însă pentru toţi concurenţii. Cît priveşte faptul că sportivii erau supraantrenaţi acesta este desigur un argument de care trebuie ţinut seamă şi dacă aceasta a constituit o lipsă, apoi ea trebuie remediată. Un argument care a fost adus în favoarea lui Birău, de pildă, a fost acela că sportivul nostru ar fi concurat nerestabilit.

Dar, fiindcă am amintit de Birău, să nu se uite că acesta împreună cu S. Cazan fac parte din lotul olimpic. Or, despre ei nu s-a spus, de pildă, (pentru că nu ar fi reuşit să-i scuze) că nu sînt un model de viaţă sportivă. Oricum judecînd la „rece" cu cifrele în faţă, credem că atît Birău cît şi Cazan — chiar dacă acum a cîştigat — nu pot participa la jocurile olimpice, deoarece nu se pot clasa — cu actualele performanţe, nici între primii 10! Oricum comportarea halterofililor noştri trebuie analizată într-un ascuţit spirit critic şi autocritic şi luate măsurile care se impun.

Un aspect pozitiv: Nu se poate să nu fie evidenţiat Lazăr Baroga, un tînăr halterofil care a participat în afară de concurs — ca rezervă — la categoria mijlocie doborînd recordul la triatlon (360 kg.) în timp ce titularul obţinea 350 kg.

Iată şi primii clasaţi în ordinea categoriilor: Stoian Petkov (R. P B.) 290 kg., Georg Miske (R. D. G.) 315 kg., Abadjiev (R. P. B.) 342,5 kg., V. Constantinov (R. P. B.) 350 kg., Vl. Savov (R. P. B.) 367,5 kg., I. Veselinov (R. P. B.) 407,5 kg., S. Cazan (R. P. R.) 410 kg.

A. VASILE

ACTUALITĂŢI

PARIS. — Ultimele meciuri desfăşurate pentru calificarea în optimile de finală ale „Cupei campionilor europeni" s-au încheiat cu următoarele rezultate: Manchester United — Anderlecht Belgia 10—0 (5—0); in tur 2—0 pentru Manchester; Atletico Bilbao — Porto Portugalia 3—2 (1—2); în tur a învins de asemenea echipa spaniolă cu 2—1: Ogo Nice — Aarhus Danemarca 5—1 (3—0), în tur 1—1.

● Luni după amiază, în cadrul campionatelor republicane de tenis s-au disputat finalele probelor de simplu femei şi dublu bărbaţi. La simplu femei, Eva Stancescu a cucerit titlul de campioană după ce a întrecut-o pe Julieta Namian cu 2—1 (7—5, 4—6, 6—4). Deosebit de disputată a fost finala probei de dublu bărbaţi în care s-au întîlnit cuplurile Gheorghe Viziru, Marin Viziru şi Caralulis, Zacopceanu. Pînă la întreruperea meciului din cauza întunericului, scorul este de 2—1 în favoarea fraţilor Viziru (6—3, 6—4, 4—6). Partida va continua miercuri cu începere de la ora 16.

● In etapa de duminică a campionatului categoriei A de fotbal au fost înregistrate două rezultate surpriză. In Capitală pe stadionul „23 August" echipa Dinamo Bacău a reuşit o frumoasă performanţă, învingînd cu 1—0(1—0) echipa fruntaşă a clasamentului C.C.A. In urma acestei neaşteptate victorii Dinamo Bacău a cedat ultimul loc în clasament echipei Locomotiva Timişoara.

Minerul Petroşani a întrecut cu 4—0 la Oraşul Stalin echipa locală Dinamo.

Iată celelalte rezultate: Ştiinţa Timişoara — Locomotiva Bucureşti 0—0; Flamura Roşie Arad — Ştiinţa Cluj 3—0 (1—0); Energia Flacăra Ploeşti — Progresul Bucureşti 0—0.

● *VIENA. Intr-un meci contînd pentru eliminatoriile campionatului mondial de fotbal, duminică la Viena echipa reprezentativă a Austriei a învins echipa selecţionată a Luxemburgului cu scorul de 7—0.*

Categoria A — baschet

Două noi promovate

IAŞI (de la corespondentul nostru). Duminică au luat sfîrşit la Iaşi întrecerile finale ale campionatului R.P.R. de calificare la baschet masculin. La ultimul asalt pentru promovarea în prima categorie a ţării au luat startul formaţiile Energia-Bucureşti, Energia-Ploeşti, Voinţa-Oradea, Voinţa-Oraşul Stalin, Progresul-Timişoara, Voinţa-Iaşi.

Calculele şi pronosticurile făcute în preajma acestei competiţii indicau ca pretendent principal la primul loc formaţia Energia-Bucureşti şi o luptă deschisă pentru ocuparea locului secund, ştiind că primele două echipe se califică în categoria A. Intrecerile desfăşurate au răsturnat însă toate aceste calcule şi au dat cîştig de cauză tinerei formaţii ieşene Voinţa, după ce a învins echipa „Energia"-Bucureşti la o jumătate de coş diferenţă (42—41), scorul stabilit în prelungiri.

Clasamentul final al turneului are astfel următoarea înfăţişare:

1. Voinţa-Iaşi 5 victorii, 2. Energia-Bucureşti 4 victorii, 3. Progresul-Timişoara 2. victorii, 4. Voinţa-Oraşul Stalin 2. victorii, 5. Voinţa-Oradea 1. victorie.

Mîine la Ploeşti:

Un interesant concurs aviatic

In fotografie: un aspect din concursul de selecţie

După cîteva zile de întreceri dîrze, aviatorii sportivi care au ieşit învingători în concursurile de selecţie sînt chemaţi la startul celei mai mari competiţii organizate în ţara noastră în domeniul zborului cu motor: Campionatul republican pe 1956. Organizat în conformitate cu regulamentele Federaţiei Aeronautice Internaţionale campionatul va cuprinde o probă de aterizare la punct fix pe direcţii diferite (cu vînt din faţă, cu vînt lateral şi cu vînt din spate). Reducînd motorul în aer deasupra punctului de control, concurenţii sînt obligaţi să aterizeze în aşa fel încît să se oprească exact între două steguleţe. Proba următoare — circuit de regularitate pe distanţa de 300 km. — cere piloţilor sportivi o înaltă pregătire şi cunoştinţe din cele mai ample. La decolare ei primesc un plic şi li se indică un reper situat undeva pe traseu. Pe celelalte le afla deschizînd plicul în zbor şi calculîndu-şi în aer direcţiile şi distanţele sub sancţiunea timpului.

Intrecerile încep mîine la Ploeşti.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52